

แต่... กาลพฤกษ์ช่อที่ 28

มข.1.7/01
8

นาจนาน้อย

สโมสรนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น
กองกิจการนักศึกษา

C:1

บทกวี บทเรียน

สำหรับ ... กาลพฤษ์ข้อที่ 28

613069032
-116154447

มหาวิทยาลัยขอนแก่น

HON KAEN UNIVERSITY

สารนิพนธ์อธิการบดี

ในโอกาส ปฐมเทศน์นักศึกษาใหม่

ประจำปีการศึกษา 2534

ในโอกาสวันปฐมนิเทศน์นักศึกษา ประจำปีการศึกษา 2534 ผมขอต้อนรับ และขอแสดงความยินดีกับนักศึกษาใหม่ทุกคน

นักศึกษาที่สามารถสอบเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยได้ เป็นสิ่งที่น่าภาคภูมิใจท่านเป็นหนึ่งในจำนวนของผู้สมัครสอบมากกว่า 100,000 คน จึงนับเป็นผู้ที่มีความสามารถพิเศษ มีโอกาสดี และเป็นผู้โชคดีเป็นพิเศษ เพราะการได้เข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยนั้นหมายถึงการมีอนาคตที่น่าจะรุ่งเรือง และมีความเจริญก้าวหน้าไปได้ไกล

มหาวิทยาลัยถือว่า "นักศึกษา" เป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดในระบบการจัดการศึกษา เป็นปัจจัยที่มีความหลากหลายมีชีวิตจิตใจ มหาวิทยาลัยได้ตั้งปณิธานมุ่งมั่นที่จะพัฒนาสติปัญญา อารมณ์และบุคลิกภาพของนักศึกษา เพื่อให้สามารถเรียนและสำเร็จการศึกษาได้เต็มตามศักยภาพของนักศึกษาแต่ละคนให้เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณลักษณะเพียบพร้อม คือ เป็นคนที่สมบูรณ์ มีคุณลักษณะของบัณฑิตคือ "ความรอบรู้ ปัญญา และคุณธรรม" (Wisdom and Goodness) ซึ่งปัจจุบันเรียกว่าเป็นผู้มีความรู้คู่คุณธรรม และ

เป็นกำลังคนที่ได้รับการพัฒนาให้มีมาตรฐานวิชาชีพ และมาตรฐานวิชาการ ในระดับนานาชาติ เพื่อสนองความต้องการของการพัฒนาประเทศ และรองรับการเปลี่ยนแปลงของสังคมในอนาคต

เป้าหมายการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยขอนแก่น โดยสรุป คือ

1. เป็นบัณฑิตที่รอบรู้ และรู้จักประมาณตนเอง (Well-rounded and well-grounded whole person) ไม่ยึดมั่นหรือมีความรู้แค้ในวิชาชีพของตนเองแต่เพียงด้านเดียว ไม่เป็นคนใจคอคับแคบ เห็นแต่ความสำคัญเฉพาะสาขาวิชาของกลุ่มตนเองเท่านั้นบัณฑิตจะต้องมีความรู้ความคึกกว้างขวาง และยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นมากที่สุด

2. เป็นผู้ที่ใช้ความคิด และวิจารณ์ ใฝ่หาความรู้และประสบการณ์ทั้งในด้านชีวิตทัศน์ และโลกทัศน์เพื่อเสริมสร้างพลังความคิดและวิจารณ์ที่เหมาะสม หากขาดวิจารณ์จะทำให้ถูกหลอกได้ง่าย จะอ่านรับข้อมูลข่าวสารโดยมิได้กลั่นกรอง

3. เป็นผู้มีทักษะและระเบียบในการคิด และสามารถแสวงหาความรู้ได้ตลอดไปความรู้ที่ได้ในชั้นอุดมศึกษานั้น จะต้องมุ่งถึงการรู้ระเบียบและวิธีที่จะคิดเองได้ แสวงหาได้ และพบได้ด้วยตนเองเป็นสำคัญ ทำให้ตนเองกลายเป็นแหล่งของความรู้ไปจนตลอดอายุขัย เป็นคนคิดเป็น ทำเป็น และมีจิตใจที่ดี สามารถอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข สมกับคำที่เรียกว่า บัณฑิต

4. มีจิตใจสูง มีมนุษยธรรมและจริยธรรม ซาบซึ้งในคุณค่าของวัฒนธรรม และความงามของศิลปะทุกด้าน

5. พัฒนาศักยภาพในเชิงปัญหา (Problem-centeredness) และเปลี่ยนเจตคติที่มุ่งศึกษาเฉพาะสาขาวิชา (Subject-centeredness) มาเป็นการใช้ปัญหาเป็นวิธีการหาความรู้โดยให้ความสนใจและศึกษาปัญหาโดยรอบด้าน

6. เป็นผู้ใฝ่สันติสุข และพยายามยุติปัญหาด้วยปัญญา และเหตุผลในทางสันติไม่เป็นผู้นิยมการใช้พลังหรือเล่ห์กลกับผู้อื่น แต่จะมีพื้นฐานอารมณ์สามารถขบคิดยุติปัญหาใด ๆ ได้อย่างมีคัมภีร์ภาพ
ผมหวังเป็นอย่างสูงว่า นักศึกษาใหม่ทุกคนจะสามารถทำการศึกษาเล่าเรียนและจบการศึกษาเป็นบัณฑิตที่มีคุณสมบัติครบถ้วนตามเป้าหมายของมหาวิทยาลัยทุกประการ

(นาย นพดล ทองโสภิต)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยขอนแก่น

ศาสตร์รับรองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

ในโอกาสวันปฐมนิเทศนักศึกษา ประจำปีการศึกษา 2534 ผมขอต้อนรับและขอแสดงความยินดีกับนักศึกษาใหม่ทุกคน นักศึกษาใหม่ที่ผ่านการคัดเลือกเข้ามาสู่สถาบันการศึกษานับเป็นผู้ที่โชคดี สถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยเราขณะนี้มืออยู่เป็นจำนวนมาก มีผู้เรียนทั้งสิ้นประมาณ 1,000,000 คน หรือ 2,000 คน ต่อประชากร 100,000 คน ซึ่งคิดเป็นจำนวนร้อยละ 2 ของจำนวนประชากรในประเทศทั้งหมด นักศึกษาใหม่คือผู้ที่อยู่ในจำนวน 2 เปอร์เซ็นต์ ดังกล่าว จึงนับได้ว่าเป็นผู้มีโอกาสเป็นพิเศษ

กาจัดให้มีวันปฐมนิเทศนักศึกษานี้ มีความสำคัญเป็นพิเศษสำหรับนักศึกษาใหม่เปรียบเสมือนรุ่งอรุณของการศึกษา มีความหมายในแง่ที่ว่า เป็นสัญญาณบอกถึงการเริ่มต้นกิจการงาน บอกถึงการเริ่มต้นชีวิตในมหาวิทยาลัย โดยเฉพาะบอกถึงการเริ่มต้นหน้าที่การงานที่แท้จริงในช่วงเวลานับต่อแต่นี้ไป การศึกษาในรอบปีจะได้เริ่มต้นอย่างจริงจัง สัญญาณนี้เป็นเครื่องเตือนสติให้ระลึกถึงหน้าที่ของคุณในฐานะที่เป็นนักศึกษาว่ามีหน้าที่อะไรที่จะต้องทำ ซึ่งจะต้องทำหน้าที่นั้นให้สมบูรณ์และถูกต้องตามหลักการและวัตถุประสงค์ของการเข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัยแห่งนี้

การศึกษาเป็นเรื่องสำคัญ แต่ก่อนที่เราจะก้าวไปในการศึกษาได้นั้น เราจะต้องสร้างนิสัยของการเป็นนักศึกษาให้เกิดขึ้นเสียก่อน เพื่อที่เราจะได้สามารถทำการศึกษาให้บังเกิดผลดี นิสัยของการเป็นนักศึกษา คือนิสัยในการฝึกฝนปรับปรุงตน นิสัยนี้จะทำให้เราสามารถสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้า

พัฒนาชีวิตของตนเองได้อยู่เสมอ แต่ทำอย่างไรจึงจะทำให้นิสัยนี้เกิดขึ้นได้ ผมขอเสนอแนะเกี่ยวกับลักษณะของนิสัยในการฝึกฝนปรับปรุงตนซึ่งมีอาการแสดงตัวออกสองด้าน คือ

1. **ความมุ่งมั่นแต่เป้าหมาย** คือ การจับประเด็นหรือกำหนดสิ่งสำคัญสำหรับคนได้ ไม่เฉไฉไปกับเรื่องหมุมหมิ่นนอกแนวทาง มุ่งเป้าหมายของงานก็ย่อมเอาจริงเอาจังกับงาน จะทำงานให้สำเร็จบรรลุเป้าหมายให้ได้ และถ้างานยังไม่สำเร็จก็จะไม่ยอมหยุดทำให้เป็นคนมีจิตใจเข้มแข็ง มั่นคง เด็ดเดี่ยว เมื่อตั้งใจมุ่งมั่นจะทำให้สำเร็จ ก็ทำให้เป็นคนมีความเพียรพยายาม ขยัน ไม่เฉื่อยชา เดินหน้าเสมอพร้อมด้วยแรงจูงใจใฝ่รู้ใฝ่สร้างสรรค์ และมีความรับผิดชอบ รู้จักบังคับควบคุมตนเอง เมื่อไม่ควรหยุด-ไม่ควรหยุดนิ่ง ก็จะได้ตามกำหนด เพราะใจมุ่งมั่นเป้าหมายให้งานสำเร็จ มีความกระตือรือร้นตลอดเวลา สำหรับนักศึกษาที่เช่นเดียวกัน ถ้านักศึกษามีใจที่มุ่งตรงเฉพาะต่อเป้าหมายของงานแล้ว ก็จะตั้งใจทำในสิ่งที่ป็นหน้าที่ของเรา ไม่ว่าจะทำกิจกรรมอะไร แม้แต่การศึกษาเล่าเรียนประจำวันก็มุ่งที่เป้าหมายคือความรู้ ความเข้าใจ หรือความสำเร็จผลของงาน เรียกว่าเป็นคนใฝ่ทำใฝ่สัมฤทธิ์ อันนี้เป็นลักษณะหนึ่งของนิสัยใฝ่ศึกษาที่นักศึกษาจะต้องสร้างให้มีขึ้น

2. **มองทุกอย่างให้เป็นการเรียนรู้** คือ มีใจรักที่จะฝึกฝนตนเอง คอยหาทางปรับปรุงตัวเองอยู่ตลอดเวลา เมื่อเผชิญสถานการณ์หรือได้ประสบการณ์ใดก็ตาม ก็มองให้เป็นการเรียนรู้ทั้งหมด มองว่าจากสถานการณ์ หรือประสบการณ์ หรือบทเรียนนี้ เราได้เรียนรู้อะไรบ้าง ที่จะเอามาใช้ทำตัวเราให้ดีขึ้นหรือเอามาทำให้เกิดเป็นประโยชน์แก่กิจในหน้าที่ที่เราเกี่ยวข้องหรือจะต้องรับผิดชอบ มุ่งพัฒนาตนเองให้เต็มประสิทธิภาพ ปรับทัศนคติและค่านิยมให้สมเหตุผล ก็จะทำให้มีความสามารถแก้ปัญหาและพึ่งพาตนด้วยความรู้ความคิด ทำให้รู้จักคิดและคิดเป็น

ส่วนประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งของนิสัยใฝ่ศึกษาหรือชอบฝึกฝนปรับปรุงตน ก็คือ **การตรวจ
สอบตนเอง** ผู้ใฝ่ศึกษาจะเป็นคนเนียบคมและจับไวในการมองเห็นจุดอ่อน ความผิดพลาดและข้อบกพร่อง
ของตนและงานของตน การมองเห็นเช่นนี้ ไม่ใช่ความรู้สึกผิด ไม่ใช่ความรู้สึกด้อยหรืออ่อนแอแต่ประการใด
แต่ตรงกันข้าม จะเป็นการสร้างความเข้มแข็งเป็นความกล้าสู้ความจริง เป็นความหยิ่งเห็นผลดี ความ
เจริญ และความสมบูรณ์ที่รออยู่ข้างหน้า การตรวจสอบตัวเองนี้ เป็นตัวกำกับที่สำคัญของคนที่มีมองทุก
อย่างเป็นการเรียนรู้

นอกจากนี้ การมองทุกอย่างให้เป็นการเรียนรู้ นักศึกษาจะต้องรู้ศาสตร์แห่งการเรียนรู้ ซึ่งมี
ระดับต่าง ๆ กัน ดังนี้

รู้ซ้ำ	คือ การเรียนรู้เท่าที่ได้รับการสอนมาจากครูอาจารย์
รู้จับคู่	คือ การรู้จักพิจารณาจับประเด็นสำคัญ
รู้เฉพาะ	คือ การรู้จักวิเคราะห์หาเหตุผล ซึ่งต้องอาศัยสติปัญญา และความเพียร เพื่อให้เข้าใจโดยแตกฉานในเรื่องนี้ว่า เป็นอะไรและอย่างไร
รู้ทะลุ	คือ การรู้จักนำความรู้ที่ได้ศึกษามา ไปประยุกต์ใช้จนเกิดมีประสบการณ์มาก ซึ่งจะเป็นแนวทางให้เกิดแนวความคิดใหม่ขึ้น
รู้ทะลุ	คือ การเรียนรู้ในสาขาวิชาหนึ่งอย่างลึกซึ้ง และ
รู้ทะลุ	คือ การรู้ในสาขาวิชาของตนเอง และรู้ถึงความสัมพันธ์ของสาขาวิชาของตนกับสาขาวิชาอื่น ๆ

ดังนั้น เมื่อได้เข้ามาสู่มหาวิทยาลัย เท่ากับได้เข้ามาอยู่ในศูนย์แห่งความรู้ ได้เข้ามาอยู่ใน
เบ้าหลอม ที่จะหล่อหลอมนักศึกษาให้เป็นบัณฑิตที่เพียบพร้อมด้วยคุณภาพ และเป็นบัณฑิตที่สังคมต้อง
การในอนาคต คือ มีความสามารถในการคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้ และสามารถตัดสินใจในสถาน
การณ์ที่ข้อมูลต่าง ๆ ซับซ้อนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผมจึงหวังเป็นอย่างสูงว่า นักศึกษาใหม่ทุกคนจะ
สามารถทำการศึกษาล่าเรียน และจบการศึกษาเป็นบัณฑิตที่มีคุณสมบัติครบถ้วนตามเป้าหมายของ
มหาวิทยาลัยทุกประการ

สมพงษ์ จันทร์โพธิ์ศรี

(นายสมพงษ์ จันทร์โพธิ์ศรี)

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

สารนิรโทษกรรมคดีฝ่ายบริหาร

ขอแสดงความยินดีกับน้องใหม่ทุกท่านที่ได้มีโอกาสเข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัยขอนแก่น การศึกษาในระดับอุดมศึกษา แตกต่างกับการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาอย่างมากนักศึกษาจะต้องรับผิดชอบตนเองสูง ดังนั้น หากท่านหลงระเหิงอยู่กับความสุข ความสนุกสนาน ในตอนต้นเทอมแล้ว ปลายเทอมท่านจะต้องเสียใจ จึงขอเตือนนักศึกษาทุกคนไว้ก่อน และขอให้ระลึกเสมอว่า หนทางแห่งความสำเร็จนั้น มีอิทธิบาท 4 เป็นองค์หลักคือ ฉันทะ วิริยะ จิตตะ และวิมังสา หากทุกท่านได้ยึดถือหลักดังกล่าวแล้ว เชื่อแน่ว่าทุกคนจะสำเร็จการศึกษาได้ในเวลาที่กำหนด

ขออวยพรให้น้องใหม่ทุกคน จงประสบแต่ความสุข ความสมหวัง มีพลังกาย และพลังใจ ไว้ต่อสู้กับอุปสรรค ที่จะเกิดขึ้นภายในอนาคต และขอให้ทุกคน จงประสบผลสำเร็จตามที่ได้ตั้งใจหวังไว้ทุกประการ

รองศาสตราจารย์รังษี นันทสาร
รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร

ศาสตร์รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา

การเปลี่ยนแปลงการดำเนินชีวิตจากการเป็นนักเรียนมาเป็นนักศึกษา จากสภาพโรงเรียนมาเป็นมหาวิทยาลัย จากวัยเด็กสู่วัยผู้ใหญ่ ฯลฯ ล้วนแล้วแต่ต้องอาศัยการปรับตัวอย่างชาญฉลาดและจะต้องประพฤติปฏิบัติงานโดยรอบคอบ จึงจะสามารถดำรงชีวิตได้อย่างปกติสุขและเป็นคุณต่อตัวเอง ครอบครัว และสังคม การปรับตัวที่ดีจะต้องอาศัยความรู้ศึกษาหาข้อมูล วิเคราะห์ให้ถี่ถ้วนตัดสินใจเชื่อ หรือ ปฏิบัติ ทั้งนี้เพราะสภาพแวดล้อมรอบตัวเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว อีกทั้งมีสิ่งที่ดี และที่อาจจะเป็นพิษภัยหากดำเนินชีวิตด้วยความประมาท ย่อมนำความผิดพลาด และเสียหายมาสู่ตนโดยตรงรวมทั้งยังส่งผลไปยังผู้อื่นอีกด้วย

ในโอกาสนี้ใคร่ขอแสดงความยินดีต่อนักศึกษาใหม่รุ่นที่ 28 และขออวยพรให้ทุกคนจงประสบแต่ความศิริมงคลและสัมฤทธิ์ในการศึกษาเล่าเรียน ตลอดจนใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยด้วยความสุขตลอดไป

(นายวิชัย ธีรัตนพันธุ์)

รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา

มหาวิทยาลัยขอนแก่น

9 พฤษภาคม 2534

ฝ่ายวางแผนและพัฒนา ขอต้อนรับและแสดงความยินดีกับ นักศึกษาใหม่ทุกคนที่ได้รับการ
คัดเลือกเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยขอนแก่นในปีนี้ ขออวยพรให้ท่านจงประสบความสำเร็จในการศึกษา
จนจบการศึกษามีพละนามัยและจิตใจที่สมบูรณ์

ผศ.ดร. ไพบุลย์ บุรณรักษ์
รองอธิบการบดีฝ่ายวางแผนและพัฒนา

ศาสตร์รืองอธิการบดีฝ่ายทรัพย์สิน

นักศึกษาใหม่ที่รัก ผมขอแสดงความยินดี ในโอกาสที่ทุกคนได้เข้ามาร่วมศึกษาในสถาบันอัน
ทรงเกียรติแห่งนี้ ผมตั้งความหวังไว้ว่า ทุกคนจะประสบความสำเร็จสมเจตนารมณ์ของตนเอง ครอบครั
ว ตลอดจนประเทศชาติของเรา

ก่อนจะถึงวันแห่งความสำเร็จ ผมใคร่ถือโอกาสนี้ ฝากอนุสติเตือนให้ทุกคนพินิจเครื่องหมาย
ของมหาวิทยาลัยขอนแก่น อันประกอบด้วยพระธาตุพนม ประดับไว้ไว้บนฐานไม้ขอนแก่น ซึ่งทุกคนคงมอง
เห็น แต่สิ่งที่แฝงอยู่ คือ เรือนแก้ว 3 มุข ซึ่งเป็นอุดมคติของมหาวิทยาลัยแห่งนี้ คือ วิทยา จริยา และ
ปัญญา อันหมายถึง การมีความรู้ดี มีความประพฤติงดงาม และเปรียบพร้อมด้วยความฉลาดเฉลียว
อุดมคติทั้งสามประการนี้ ย่อมจะเกิดได้ด้วยการหมั่นฝึกฝนตนเองและเชื่อฟังคำสั่งสอนของครูบาอาจารย์
เท่านั้น จึงจะทำให้เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่นโดยสมบูรณ์ในวันนี้ และเป็นปัญญาชนผู้กอปรคุณ
ประโยชน์ในอนาคต

ท้ายที่สุดนี้ ผมขออัญคุณพระรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งปวง ได้โปรดอำนวยการให้นักศึกษา
ใหม่ รุ่นปีพุทธศักราช 2534 สมหวังที่ได้มุ่งมั่นมาศึกษาและประสพสุขสถาพรตลอดกาลนาน

ผศ. นพ. อาคม สวัสดิพานิชย์

ศาสตร์รับรองอธิการบดีฝ่ายกิจการพิเศษ

ขอแสดงความยินดีกับนักศึกษาใหม่ทุกคน ที่ได้มานะพยายามจนสามารถเข้ามาศึกษาในสถาบันมหาวิทยาลัยขอนแก่น แห่งนี้

การศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยนั้น เปรียบเสมือนการก้าวเข้ามาสู่การเป็นผู้ใหญ่ที่ต้องรับผิดชอบตัวเอง ซึ่งต่างไปจากการเรียนในระดับมัธยมเป็นอย่างมาก ทั้งในรูปแบบของวิธีการเรียน การสอนของอาจารย์ ตลอดจนการควบคุมดูแลการศึกษา ดังนั้น นักศึกษาใหม่ทุกคน พึงต้องเตรียมตัวในการที่จะปรับตัวเองให้เป็นคนที่เขาใจใส่ต่อการศึกษาเล่าเรียนอย่างใกล้ชิดโดยตลอด ซึ่งหากมีสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ไม่เข้าใจ หรือติดตามการเรียนการสอนของอาจารย์ไม่ทัน ก็ขอให้ติดต่อหรือเข้าพบอาจารย์ผู้สอนทันที อย่าปล่อยให้ละเลยจนเสียการ

นอกจากนี้ การปรับตัวให้เข้ากับบรรยากาศในมหาวิทยาลัย ก็นับได้ว่าเป็นเรื่องที่สำคัญมากอีกประการหนึ่ง เนื่องจากบรรยากาศในมหาวิทยาลัยนั้น ได้ส่งเสริมและเอื้ออำนวยให้มีการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ มากมาย ทั้งในเรื่องของกิจกรรมเสริมหลักสูตร และกิจกรรมนอกหลักสูตร ซึ่งนักศึกษาทุกคนก็ต้องเข้าร่วมกับกิจกรรมต่าง ๆ เหล่านั้น ไม่มากก็น้อย เป็นที่น่าเสียดายว่า ในระยะที่ผ่านมา มีนักศึกษาเป็นจำนวนมากที่หลงระเหิงไปกับการทำกิจกรรมต่าง ๆ มากเกินไป จนทำให้ผลการเรียนต่ำ ไม่สามารถจบการศึกษาในเวลาที่กำหนด และมีบางรายถึงกับต้องออกจากการศึกษา

แต่กลางคัน ซึ่งเป็นที่น่าเสียใจแทนพ่อแม่และญาติพี่น้อง ที่อุทิศทรัพย์เสียมาโดยตลอด ดังนั้น การร่วมทำกิจกรรมใด ๆ ก็ตามในมหาวิทยาลัย ก็ขอให้นักศึกษาใหม่ทุกคนได้นึกและตรึกตรองดูว่าจะจะเป็นผลเสียต่อการเรียนของตัวเองเพียงใดด้วย

การปรับตัวให้เข้ากับเพื่อนฝูงในการอยู่ร่วมกันในสังคม ก็เป็นเรื่องที่สำคัญอีกเรื่องหนึ่ง เพราะนักศึกษาใหม่จะต้องมีเพื่อนร่วมมหาวิทยาลัย ร่วมคณะ ร่วมหอพัก ซึ่งมีนิสัยใจคอที่แตกต่างกันออกไป ดังนั้นการมีจิตใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ การมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี และการให้อภัย ก็จะทำให้นักศึกษาทุกคนสามารถอยู่ในสังคมมหาวิทยาลัยของตนแก่กันได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ จากการศึกษาที่ทุกคนต้องห่างจากอกพ่อแม่และญาติพี่น้องมานั้น ทางมหาวิทยาลัยก็ได้จัดให้ทุกคนได้มีอาจารย์ที่ปรึกษา ไว้เป็นผู้ที่คอยให้คำแนะนำปรึกษาในปัญหาและเรื่องต่าง ๆ ของตัวนักศึกษาเอง ดังนั้น หากนักศึกษาเกิดปัญหาสิ่งหนึ่งสิ่งใด ก็ขอให้ทุกคนได้เข้าพบกับอาจารย์ที่ปรึกษาก่อน แทนที่จะคว่นตัดสินปัญหาด้วยตัวเอง หรือเก็บปัญหาไว้จนเกิดความกังวลซึ่งจะเป็นผลต่อการเรียนได้

สุดท้ายนี้ ขอให้นักศึกษาใหม่ทุกคน ได้มีการเริ่มต้นที่ดี และก้าวต่อไปอย่างมั่นคงจนประสบความสำเร็จ ได้รับพระราชทานปริญญาบัตรจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เป็นที่เชิดหน้าชูตาแก่วงศ์ตระกูลต่อไป

ขอแสดงความยินดี

รองศาสตราจารย์ ดร. สาโรช คำเจริญ

รองอธิการบดีฝ่ายกิจการพิเศษ

สาสน์รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์

ขอแสดงความยินดีกับนักศึกษาใหม่ทุกคนเข้าสู่
รั้วมอหินแดง และทราบว่าอยากลำบากเพียงใด
เมื่อทุกคนได้ก้าวเดินมาถึงขั้นนี้แล้ว ก็คงต้องเดินต่อ
ไปให้ถึงจุดหมายโดยเร็ว ดังนั้นในระหว่างที่ศึกษา
อยู่ที่นี้จึงมีความขยัน หมั่นเพียร ออกทน และประ
พฤติปฏิบัติให้ถูกต้อง และประพฤติปฏิบัติให้ถูกต้องทาง
ความสำเร็จจะเป็นของนักศึกษาได้โดยไม่ยากนัก

นายสุขุม สวัสดิ์

รองคณบดีฝ่ายกิจการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์

คณะวิทยาศาสตร์

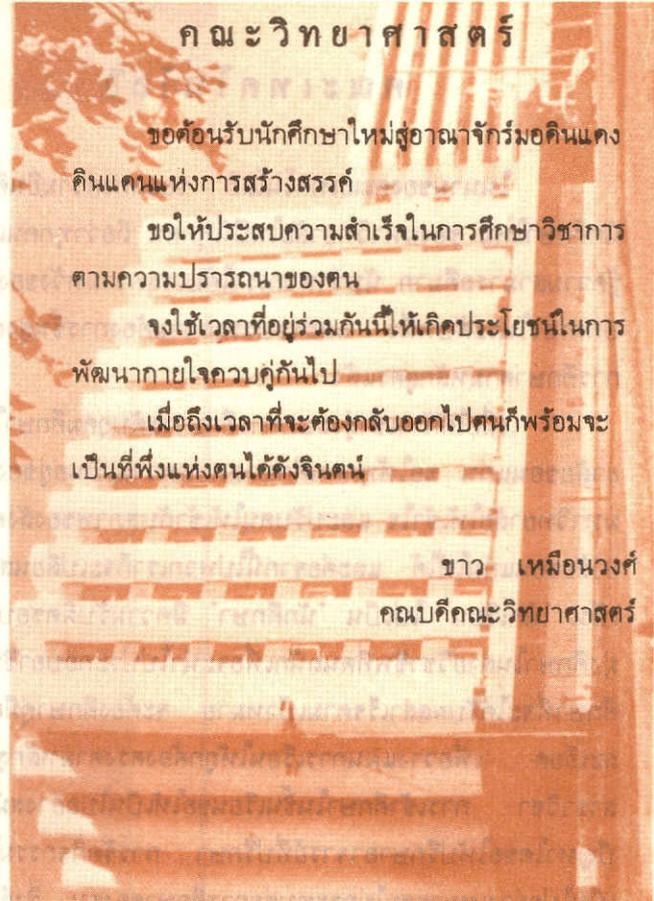
ขอต้อนรับนักศึกษาใหม่สู่อาณาจักรมอหินแดง
ดินแดนแห่งการสร้างสรรค์

ขอให้ประสบความสำเร็จในการศึกษาวิชาการ
ตามความปรารถนาของคุณ

จงใช้เวลาที่อยู่ร่วมกันนี้ให้เกิดประโยชน์ในการ
พัฒนาจิตใจควบคู่กันไป

เมื่อถึงเวลาที่จะต้องกลับไปตนก็พร้อมจะ
เป็นที่พึ่งแห่งตนได้ตั้งจิตมั่น

ชาว เหมือนวงศ์
คณบดีคณะวิทยาศาสตร์

คณะเทคโนโลยี

ในนามของคณะเทคโนโลยี ขอแสดงความยินดีและต้อนรับ
นักศึกษาใหม่ ของมหาวิทยาลัยในปีที่ทุกคน ถือว่าทุกคนเป็นผู้มีความ
รู้ความสามารถดีมาก นับว่าพวกเราได้บรรลุความหวังของตนเองและผู้
ปกครองในระดับหนึ่ง และจะบรรลุความต้องการขั้นสูงสุดเมื่อสำเร็จ
การศึกษาตามหลักสูตรแล้ว

เมื่อได้ก้าวเข้าสู่ระบบการศึกษาระดับอุดมศึกษาในมหาวิท
ยาลัยขอนแก่น ขอให้ทุกคนศึกษาสภาพความเป็นอยู่ของนักศึกษาใน
มหาวิทยาลัยให้เข้าใจ และปรับตนให้เข้ากับสภาพของสังคมในมหาวิท
ยาลัยขอนแก่นให้ได้ และต่อจากนี้ไปพวกเราก็จะเปลี่ยนสภาพจากการ
เป็น "นักเรียน" ไปเป็น "นักศึกษา" มีความรับผิดชอบตนเองสูงขึ้น
มุ่งศึกษาในสายวิชาชีพที่ตนเองเลือกเพื่อจะนำไปประกอบอาชีพต่อไป การ
ศึกษาที่จะได้รับผลสำเร็จตามเป้าหมาย จะต้องศึกษาคู่มือนักศึกษาให้
ละเอียด เพื่อวางแผนการเรียนให้ถูกต้องตรงตามหลักสูตรของแต่ละ
สาขาวิชา การเข้าศึกษาในชั้นเรียนขอให้ไปอย่างสม่ำเสมอ มี
ปัญหาใดขอให้ปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษา การจัดกิจกรรมใด ๆ ขอให้
เป็นไปอย่างเหมาะสมไม่กระทบต่อการเรียนของคุณ สิ่งสำคัญประการ

คณะเกษตรศาสตร์

คณะเกษตรศาสตร์

ชีวิตการเป็นนักศึกษานั้น ไม่ใช่การเรียน
ฉะนั้นจะต้อง "ทำการศึกษา" ให้สมกับ
เป็นนักศึกษา จึงจะประสบ "ผลสำเร็จ"

นายอดุลย์ อภินันท์
คณบดีคณะเกษตรศาสตร์

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

หนึ่งคือ ขอให้ปรับตัวให้เข้ากับเพื่อน ๆ และรุ่นพี่ให้ได้ นอกจากนั้น การอยู่รวมกันด้วยคนจำนวนมาก จำเป็นจะต้องรักษาวินัยในหมู่ นักศึกษา รักษาความสามัคคี เพื่อรักษาชื่อเสียงของคณะวิชาและมหาวิทยาลัยขอแนะนำในที่นี้ ขอให้ให้นักศึกษาใหม่ของมหาวิทยาลัยขอนแก่นรุ่นนี้ จงประสบแต่ความสุข สำเร็จในสิ่งที่ตนปรารถนาทุก ๆ คน

ขอให้นักศึกษาใหม่ของมหาวิทยาลัยขอนแก่นรุ่นนี้ จงประสบแต่ความสุข สำเร็จในสิ่งที่ตนปรารถนาทุก ๆ คน

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

คณะเภสัชศาสตร์

ขอแสดงความยินดีต่อนักศึกษาใหม่ทุกคน ที่ได้ใช้ความรู้ความสามารถ ความพากเพียรความอุตสาหะอย่างต่อเนื่องมายาวนาน จนสามารถเข้ามาเป็นสมาชิกของมหาวิทยาลัยขอนแก่นแห่งนี้ ชีวิตในรั้วมหาวิทยาลัย แตกต่างจากชีวิตนักศึกษา สิ่งที่สำคัญอย่างยิ่ง คือ การรู้จักใช้ความรู้ สติปัญญา รู้จักหน้าที่ของตน และรู้จักเลือกรับเอาแต่สิ่งที่ถูกต้องเหมาะสม ตลอดจนประพฤติปฏิบัติ ตามกฎ ระเบียบของสถาบัน

หวังว่านักศึกษาใหม่ทุกคน คงปรับตัวได้กับชีวิตใหม่ในมหาวิทยาลัย และขออวยพรให้ทุกคนจงประสบกับความสำเร็จ ตามที่พึงปรารถนาตลอดไป

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คร.สุมน สกลไชย
คณบดีคณะเภสัชศาสตร์

คณะเทคนิคการแพทย์

เนื่องในโอกาสวันปฐมนิเทศนักศึกษา ปีการศึกษา 2534 นี้ ขอแสดงความยินดีกับนักศึกษาใหม่ทุกท่านที่ได้เข้ามาศึกษาและใช้ชีวิตร่วมกับนักศึกษาคณะอื่น ๆ ในมหาวิทยาลัยขอนแก่น ขอให้ทุกคนจงใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยนี้ให้เป็นประโยชน์สูงสุด จงพยายามเรียนรู้วิชาการและประสบการณ์จากครู อาจารย์ และเรียนรู้ชีวิตการทำงานร่วมกัน การอยู่ร่วมกันให้มากที่สุด ในขณะที่อยู่ในรั้วมหาวิทยาลัย เพื่อจะได้เป็นแนวทางในการที่จะนำไปสู่ชีวิตที่ดี หลังจากสำเร็จการศึกษาแล้ว และในที่สุดนี้ขออวยพรให้นักศึกษาใหม่ทุกท่านจงประสบความสุขและความสำเร็จในการศึกษาและการเรียนรู้ และประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์ตลอดระยะเวลาที่อยู่ในรั้วมหาวิทยาลัย

คณบดีคณะเทคนิคการแพทย์

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ขอแสดงความยินดีต่อนักศึกษาใหม่ของมหาวิทยาลัยขอนแก่น ทุกคนเมื่อมีโอกาสได้เข้ามาเรียนในมหาวิทยาลัย หมายถึงการเตรียมตัว เพื่อให้พร้อมที่จะเป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์ ขณะที่ยังเข้ามาอยู่ และศึกษาเล่าเรียนอยู่นี้จึงเป็นช่วงเวลาดีที่นักศึกษาจะต้องปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อม รู้จักควบคุมบังคับจิตใจตนเองให้ได้มากยิ่งขึ้น เพื่อจะได้ประสบความสำเร็จดังที่ตั้งใจไว้

ขอให้ทุกคนจงประสบความสำเร็จในชีวิต และความสำเร็จในชีวิตนักศึกษาตลอดไป

ผศ. จรินทร์ เปาโรหิต

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

คณะพยาบาลศาสตร์

ขอร่วมแสดงความยินดีเพื่อต้อนรับนักศึกษา

มหาวิทยาลัยขอนแก่นใหม่ทุกคน การที่ได้มีโอกาสก้าวเข้ามาศึกษาในระดับที่สูงขึ้นนี้ นับเป็นการเปลี่ยนจังหวะของการเดินทางของชีวิตนักศึกษาไปด้วย พร้อมไปกับภาระหน้าที่ความรับผิดชอบของนักศึกษา จะมีมากขึ้นด้วยคือหน้าที่ที่จะต้องศึกษาหาความรู้ให้มากที่สุด เพื่อจะก้าวไปสู่การสำเร็จการศึกษาอย่างสมบูรณ์และมีประสิทธิภาพ ดังนั้นนักศึกษาจะต้องตระหนักถึงความรับผิดชอบต่อตนเอง ครอบครัว สังคม และวิชาชีพที่ศึกษา ทั้งนี้ผู้ที่รู้จักหน้าที่และมีความรับผิดชอบสูงแล้วจึงจะประสบความสำเร็จในกิจการทุกอย่างได้

ขออวยพรให้นักศึกษาใหม่ ก้าวไปสู่ความเป็นบัณฑิตในอนาคตข้างหน้า ดังที่ได้ตั้งใจไว้ทุกคน

นางสาวกัลยา พัฒนศรี

คณบดีคณะพยาบาลศาสตร์

บัณฑิตวิทยาลัย ชั้นต้นวิเศษกิจวิทยานุกรม

บัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย ขอแสดงความยินดีในความสำเร็จของทุกคน ที่ผ่านการสอบคัดเลือกเข้าศึกษา
 ต่อในมหาวิทยาลัยขอนแก่น นับเป็นการบรรลุวัตถุประสงค์ขั้นต้นของเรา
 การศึกษาในมหาวิทยาลัยเป็นการศึกษาที่ต้องอาศัยความรู้ ความสามารถ และคุณลักษณะ
 สำคัญหลายอย่างจึงจะสามารถนำเราไปสู่ความสำเร็จได้รับปริญญา อันเป็นเป้าประสงค์ของเรา โดยจะ
 ต้องศึกษาทั้งโดยตัวเราเอง โดยกลุ่มหรือหมู่คณะ และโดยสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ตลอดเวลาไม่ว่าจะในเวลา
 หรือนอกเวลา

นักศึกษาทุกคนจงสำนึกว่า การเข้าศึกษาในระดับนี้ก็เพื่อให้เรา

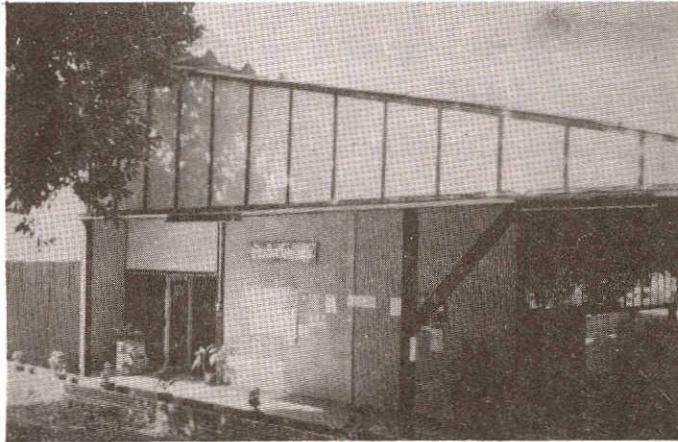
1. พัฒนาตัวเราให้สมบูรณ์ทั้งความรู้ คุณธรรม รู้จักคิด และรับผิดชอบต่อสังคม
2. สามารถในการคิดแปลงและใช้ทรัพยากรธรรมชาติให้เกิดประโยชน์มากที่สุด โดยอาศัย
การทดลอง ค้นคว้าและวิจัย
3. พัฒนาสภาพและความมั่นคงในการดำรงชีวิต

เราจะต้องสร้างสมประสบการณ์ของเราให้มีลักษณะต่อไปนี้จะถือได้ว่าเป็นบุคคลที่ผ่านมหา
 วิทยาลัย คือ

- รับผิดชอบต่อหน้าที่	- มีระเบียบวินัย
- ทำงานอย่างมีจุดหมาย	- มีศีลธรรมจรรยาที่ดี
- ทำงานอย่างมีระบบ	- ปรับแปลงระบบต่าง ๆ ในสังคมได้

- สามารถแก้ปัญหาจนสำเร็จ
- รู้จักวิเคราะห์สภาพแวดล้อม
- สามารถนำและตามผู้อื่น
- มีความรู้และความสามารถปฏิบัติหน้าที่ให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาได้

ขอให้ทุกคนโชคดี

ศาสตราจารย์ ดร.ธีระ รุญเจริญ
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สารสนนายกสโมสรมักคึกษา

ในฐานะตัวแทนนักศึกษา พี่ขอแสดงความยินดีในชัยชนะก้าวแรกของน้อง ๆ ครั้งนี้ซึ่งน้อยคนนักจะมีโอกาสเช่นน้อง และขอต้อนรับน้องใหม่ กาลพฤกษ์ ข้อที่ 28 สู่บ้านสี่ริฐแห่งนี้ด้วยความยินดียิ่ง น้องรักน้องคือกาลพฤกษ์ข้อใหม่ ที่กำลังเบ่งบานสะพรั่งประดับบ้านสี่ริฐของเราให้สดสวย และนำความชื่นบานมาสู่รุ่นพี่ทุก ๆ คน บัดนี้น้องคือนักศึกษาแห่งมหาวิทยาลัยภูมิภาคอิสานอย่างเต็มตัว และทุกคนกำลังรอคอยความหวังจากน้อง น้องคือความหวังของสังคม

ชีวิตในมหาวิทยาลัยแตกต่างไปจากรั้วมัธยม น้องต้องรับผิดชอบตัวเองทุกอย่าง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องกิน การเรียน การคบเพื่อนและอะไรต่าง ๆ ทุกคนในที่นี้ให้เกียรติน้อง เพราะน้องคือปัญญาชน ความพากเพียร อดทน อุตสาหะ จะช่วยให้น้องประสบผลสำเร็จ มุ่งหวังแล้ว ทำให้ดีที่สุด พี่ ๆ จะคอยเป็นกำลังใจให้

การศึกษาในมหาวิทยาลัยเชื่อว่าจะอยู่ในตำราที่อาจารย์เท่านั้นที่มีกิจกรรมเสริมหลักสูตรต่าง ๆ มากมายที่ท้าทายรอพิสูจน์ความสามารถของน้อง ๆ ให้ได้ฝึกฝน ค้นหา เพื่อเก็บสั่งสมเป็นประสบการณ์ชีวิต ฝึกการเป็นผู้นำ ฝึกการทำงานร่วมกันเป็นหมู่ ปลูกฝังให้มีความรับผิดชอบต่อตัวเองและสังคมส่วนรวม เคารพในสิทธิและหน้าที่ของผู้อื่น ฯลฯ เพื่อการเป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพในอนาคต

สโมสรมักคึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น (สมข.) เป็นองค์กรหลักในการดำเนินกิจกรรมของนักศึกษาซึ่งมาจากการเลือกตั้งของนักศึกษาทั้งมหาวิทยาลัย ปัจจุบันกลุ่ม "มอดินแดง" เป็นผู้บริหารงาน

ยินดีที่จะให้ความช่วยเหลือให้คำแนะนำต่าง ๆ กับน้องอย่างเต็มที่ มีปัญหาหรือว่าง ๆ แวะมาคุยกับพี่
ได้ที่สำนักงานสโมสรนักศึกษา นะ พี่จะรอ...

น้องเอ๋ย น้องรัก
เรียนเพื่อประโยชน์ของใคร
มองดูสังคมรอบด้าน
สังคมไม่เคยยุติธรรม
น้องเอ๋ย น้องใหม่
เรียนไปเพื่อรับใช้มวลชน

เรียนหนักจักก้าวไปไหน
น้องให้อะไรแก่ตน
ปวงชนทำงานเช่นย่นค้ำ
ปวงชนระงำทุกข์ทน
สศไสบริสุทธิ คังหยาดฝน
สร้างคนสร้างสังคม อุดมธรรม...

รักและห่วงใย

(นายพิทยาวัฒน์ บรรจมาตย์)

นายกสโมสรนักศึกษา

องค์การนักศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ศาสตร์ประธานสภานักศึกษา

ความสำเร็จในชีวิต คืออะไร? เราจะได้มันมาอย่างไร เป็นคำถามที่อยู่ในใจมนุษยชาติ แทบ
ทุกคน

นี่เป็นความสำเร็จส่วนหนึ่งที่น้องได้รับ น้องกำลังจะก้าวไปสู่จุดนั้น ทวารบานแรกแห่งสำเร็จ
ภพ ได้เปิดสู่น้อง ลองเดินไปสิที่รัก

ที่รักแห่งประชาชน ที่รักแห่งพลเมืองผู้ยากไร้ สักวันเจ้าจะรู้.....

.... รู้ว่าความสำเร็จที่แท้จริงคืออะไร.....

ทางใดผู้ใดสร้าง
ผู้นั้นวางเพื่อทางเขา
ทางร่วมคือทางเรา
ประชาชนผู้ใช้ทาง

นายธีรชาติ น้อยสมบัติ
ประธานสภานักศึกษา

เพลงมาร์ชมหาวิทยาลัยขอนแก่น

มหาวิทยาลัยขอนแก่นเกริกไกรวิทยา สร้างสรรค์ของชนก้าวกหน้า ด้วยศึกษาสถาบันดีเลื่องลือ
ก่อตั้งเกียรติงาม ขอนแก่นนามก้องปฐพี เดิกล้ารักและสามัคคี ทุกผู้มีศักดิ์ศรีที่มั่นคง

มีคุณธรรมนำชนาปฏิบัติสิ่งดีเราดำรง ดวงใจงานเขิดความเชื่อดีมั่นคงเป็นอาชิม มุ่งเรียนรู
เพื่องาน เพื่อกิจการช่วยชาติแผ่นดิน ฤทธิคน้อมชีวิตทั้งสิ้นเพื่อแผ่นดินรักคือชาติไทย

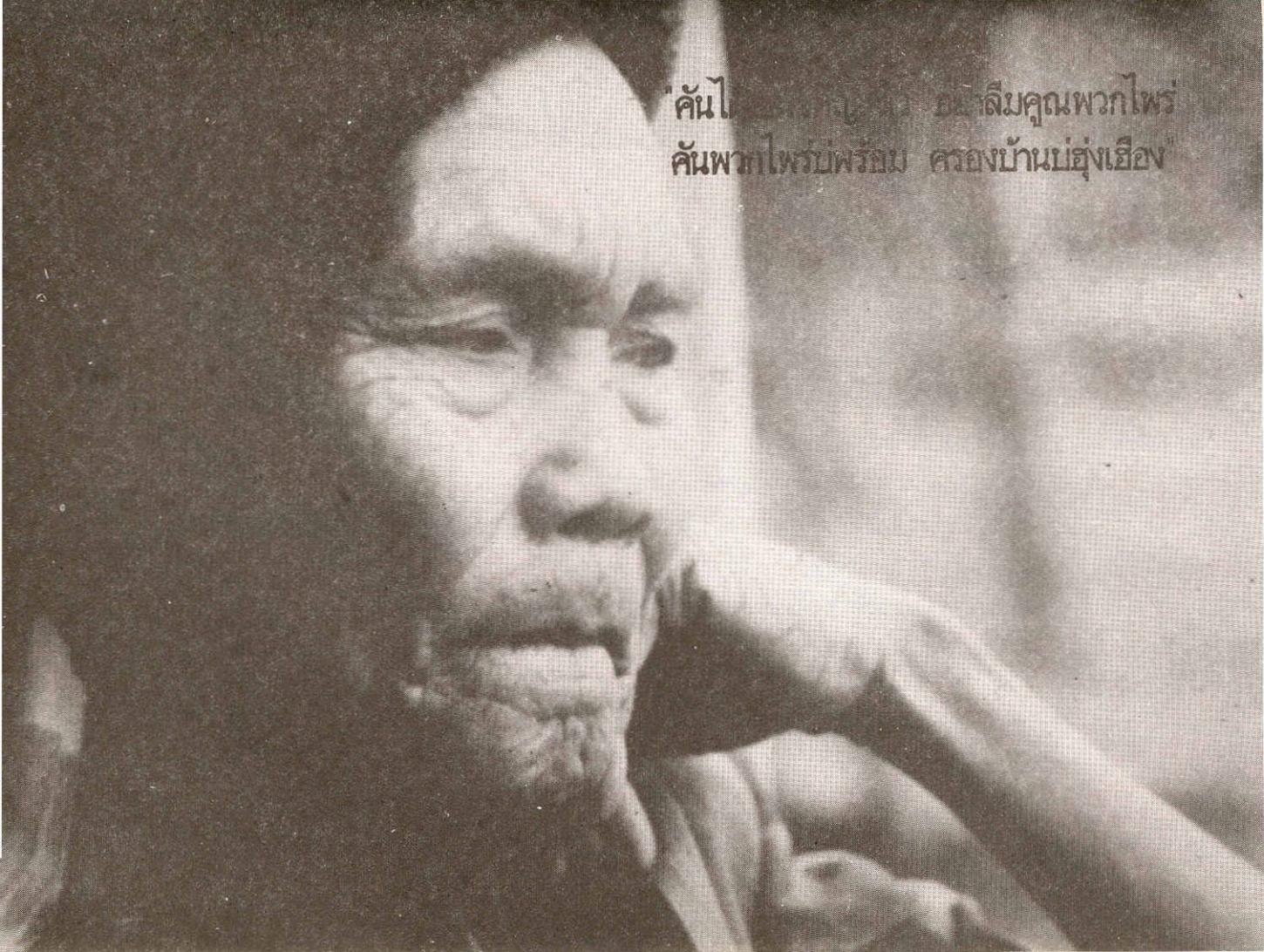
พวกเราล้วนมีใจมั่นรักใคร่ผูกพันร่วมใจ มุ่งสามัคคียิ่งใหญ่มั่นคงไซ้ไรชนาญนคีรี ร่วมแรงรัก
เป็นหนึ่งเดียว มัดมั่นกลมเกลียวแห่งความไมตรี

จิตใจกล้าชนดั่งวารี พิศุทธิศรี เต็มดียิ่งกว่าใคร

ปวงชนบุษยสถานล้ำค่านามมั่นเพชรไกล มีความภูมิใจสถาบันยิ่งใหญ่เยี่ยมทั้งภูมิปัญญาชีพฝน
ของเราเข้มแข็ง ทั้งก้าวแกร่งด้วยหลักวิชา

สร้างสรรค์ล้วนแต่เทงก้าวกหน้า เพราะศึกษาสถาบันแห่งนี้ไทย...

'คันไ้... อ่า... สีมคุณพวกไ้
คันพวกไ้พร้อม... ครองบ้านบ่ฮั่งเฮียง'

ประวัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น

มหาวิทยาลัยขอนแก่น เป็นมหาวิทยาลัยแห่งแรกในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย โดยได้จัดตั้งขึ้นตามโครงการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พ.ศ. 2503

เมื่อเริ่มแรกก่อตั้งมี 3 คณะได้แก่ คณะเกษตรศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์ และอักษรศาสตร์ (ซึ่งขณะนั้นยังไม่ได้รับนักศึกษา แต่ทำการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษให้แก่คณะเกษตรศาสตร์และวิศวกรรมศาสตร์) เริ่มเปิดสอนเมื่อวันที่ 18 มิถุนายน 2507 มีนักศึกษารุ่นแรกในคณะเกษตรศาสตร์ จำนวน 49 คน และคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 58 คน โดยได้ฝากเรียนไว้กับคณะวิทยาศาสตร์การแพทย์ มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ จ.พระนคร

สถานที่ตั้งมหาวิทยาลัยขอนแก่น อยู่เลขที่ 123 ถนนมิตรภาพ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัด

ขอนแก่น ห่างจากตัวเมืองประมาณ 4 กิโลเมตร มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ 5,600 ไร่ แต่เดิมเมื่อเริ่มมีการยกร่างพระราชบัญญัติก่อตั้งสถาบันได้ใช้ชื่อสถาบันว่า "สถาบันเทคนิคขอนแก่น" ต่อมาได้เปลี่ยนชื่อเป็น มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และเมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2508 ได้เปลี่ยนชื่ออีกครั้งหนึ่ง "มหาวิทยาลัยขอนแก่น" และได้รับการสถาปนาเมื่อได้รับพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ตั้งแต่วันที่ 25 มกราคม 2509 มหาวิทยาลัยจึงได้ถือเอาวันประกาศใช้พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น เป็นวันที่ระลึกการสถาปนามหาวิทยาลัย และจัดให้มีกิจกรรมภายในเป็นประจำทุกปี

เมื่อสถานที่และอุปกรณ์ต่าง ๆ พร้อมแล้ว จึงได้มีการโยกย้ายอาจารย์ นักศึกษาและวัสดุครุภัณฑ์ต่าง ๆ โดยได้เดินทางโดยขบวนรถเร็วกรุงเทพฯ-หนองคายมาในวันที่ 3 มิถุนายน 2509 มีรองอธิการบดีและคณะไปรอรับที่สถานีรถไฟขอนแก่น และสถานีโทรทัศน์ก็ได้มาทำข่าวเผยแพร่ด้วยการเดินทางของนักศึกษาใหม่มาสู่มหาวิทยาลัยขอนแก่นเป็นครั้งแรกโดย ขบวนรถไฟนั้นจึงเป็นกิจกรรมสืบต่อกันจนถึงปัจจุบัน

สัญลักษณ์หรือตรามหาวิทยาลัยขอนแก่น ถูกกำหนดขึ้นโดยจัดทำเป็นรูปเทวดาคาอันเชิญเจดีย์พระธาตุพนม โบราณสถานที่เป็นที่เคารพสักการะของชาวอีสาน ประดิษฐานอยู่เหนือแก่นไม้สัญลักษณ์เมืองที่ตั้งมหาวิทยาลัยละมีขุ่ม 3 มุข อันเป็นสัญลักษณ์มีพระยาอนุমানราชธนได้ให้แนวคิดว่าเป็นคุณธรรมของนักศึกษาใหม่มหาวิทยาลัยนี้ อันประกอบด้วย วิทยา คือความรู้เป็นเอก จริยา คือความประพฤติอันงดงามและปัญญา คือความฉลาดอันเอื้อประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่น และต้นไม้ประจำ

สถาบัน คือ ต้นกาลพฤกษ์
ชาวเรือ ชมพู่ รวมกันเป็นกลุ่ม
และจะชูดอกช่อสวยงามระหว่าง
ทั้งเดือนพฤศจิกายน

ในปี พ.ศ. 2509
นักศึกษารุ่นที่ 3 และได้ก่อสร้าง
อาคารสโมสรนักศึกษา สโมสร
นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมบางอย่าง
เทศนักศึกษาใหม่ ซึ่งเป็นกิจกรรมที่เริ่มเป็นครั้งแรก และกระทำต่อเนื่องกันมาทุกปีและยังมีพิธียกศาล
พระภูมิ ตามธรรมเนียมไทยแต่โบราณ ซึ่งศาลนี้ต่อมาได้ชื่อว่าศาลเจ้าพ่อมอดินแดง ซึ่งเป็นที่เคารพนับ
ถือของชาวมอดินแดงเป็นอย่างมาก

วันที่ 20 ธันวาคม 2510 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินี
นาถ ได้ทรงพระกรุณาเสด็จพระราชดำเนินมาเปิดมหาวิทยาลัยขอนแก่นอย่างเป็นทางการ และปี พ.ศ.
2511 เป็นปีที่บัณฑิตมหาวิทยาลัยขอนแก่นรุ่นแรกเข้ารับพระราชทานปริญญาบัตร

ปีพ.ศ. 2512 ได้จัดตั้งคณะศึกษาศาสตร์อีกคณะหนึ่ง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อผลิตครูปริญญา
สอนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ ในระดับมัธยมศึกษา ปีพ.ศ. 2514 จัดตั้งคณะพยาบาลศาสตร์ และปี
พ.ศ. 2516 เปิดรับนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์-อักษรศาสตร์ รุ่นแรกในสาขาวิทยาศาสตร์ ปีพ.ศ. 2517
จัดตั้งคณะแพทยศาสตร์และศึกษาศาสตร์ ขยายการศึกษา เปิดรับนักศึกษาด้านประถมศึกษาและ

ต้นไม้นชนิดนี้จะมีดอกเล็กสี
ช่อ และจะผลัดใบพร้อมกัน
เดือนกุมภาพันธ์ไปจนถึงกระ

มหาวิทยาลัยขอนแก่น รับ
หอพักนักศึกษา 2 หลัง
อาจารย์ พร้อมสระว่ายน้ำ
ที่น่าสนใจ เช่น พิธีปฐมนิ-

มหาวิทยาลัยได้ขยายการศึกษาเปิดรับนักศึกษาคณะต่าง ๆ อีกหลายคณะ เช่น คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะเทคนิคการแพทย์ บัณฑิตวิทยาลัย คณะสาธารณสุขศาสตร์ ทันตแพทยศาสตร์ และเภสัชศาสตร์ คณะสัตวแพทย์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ เป็นต้น

ปัจจุบันมหาวิทยาลัยขอนแก่น ประกอบด้วยคณะต่าง ๆ 16 คณะ โดยรวมทั้งบัณฑิตอาสาสมัครพัฒนาชนบทและบัณฑิตวิทยาลัย รวมนักศึกษาประมาณ 8,000 มีคณาจารย์ที่ทรงคุณวุฒิ มีอาคารเรียน อาคารบริหาร บริการทั้งทางวิชาการและกิจกรรมเสริมหลักสูตรอย่างพอเพียง จนสามารถผลิตบัณฑิตที่มีคุณค่าเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาสังคมไปแล้วรวม รุ่น นับเป็นความเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็วของมหาวิทยาลัยขอนแก่น และเป็นความภาคภูมิใจของชาวมอหินแดงทุกคนที่สถาบันที่รักของเราได้มีส่วนในการสร้างสรรค์สังคมในภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามความมุ่งหมายของการก่อตั้งสถาบันมหาวิทยาลัย

บทเพลงแต่เพื่อนใหม่

เมื่อเราก้าวถึงที่นี่
ขอเวลาสักนาทีได้ไหม
หยุดพักสักครู่อย่าเพิ่งไป
มาฟังเพลงใหม่ใหม่เพราะสัก
คือบทเพลงเพื่อชีวิต
เสียงดนตรีที่เร่ใจกับรู้สึก
กู่กังวานหวานล้ำในสำนึก
ถึระหิกละหอนท่วงทำนองธรรม

วันหนึ่งเมื่อเรายังเยาว์วัย
ใครใครคอยป้องกันปมใจให้ตกต่ำ
เกรงจะพลาดเกรงจะพลั้งเกรงจะพลั้งพลัด
แะระย่อทำอย่างนั้นทำอย่างนี้
มิแต่ย่ออย่างย่อและย่ออย่าง
จนได้กล้ากระดิกกระดุกไปทุกที
เป็นคนเล็กเด็กน้อยเรียบร้อยดี
ไม่ต้องชิงปากเสียงจ่าบรรดา

ที่นี่

ไม่ว่าที่เธอจำกับคนเก่า

มือเท้าเธอเคยถูกพันหนา

ณ บัดนี้ถึงเวลาของเธอแล้ว

ถึงเวลาลุกขึ้นเหยียดขึ้นหยัด

ถึงเวลาจะสลัดโซ่ตรวนเก่า

มีเรื่องราวมากมายหลากหลายแนว

มีทิวแถวและเส้นทางให้ขยับงัด

เธอต้องเลือกแน่และรู้จักเลือก

รู้จักเปลี่ยนรู้จักแก่นรู้ใหม่เก่า

รู้จักหะทำที่ที่หนักหนา

ต้องรู้ไปรู้ทางไปถึงปลายทาง

ถ้าสี่ปีที่ผ่านมาไม่มีอะไร

ยังลอยมาลอยไปในโลกกว้าง

เราคือใครก็ไม่รู้ไม่เคยลงกลาง

ไม่รู้จักแน่ะวางตัวอย่างไร

ถ้าเช่นนั้นชีวิตเธอเป็นโมฆะ
ปรัชญาคือขณะคือหยกไข
คือทางผ่านก้าวมาให้ก้าวไป
มหาวิทยาลัยคือศึกโตอยู่เต็มเมือง
จึงศึกษาเพื่อรับใช้ประชาชน
นี่คือหนทางเดียวอันเกี่ยวเนื่อง
ช่วงเวลาชีวิตเราไม่แปรเปลี่ยน
แม้ก้าวเดียวก็กระเดื่องเฟื่องฟูพ

เมื่อเธอก้าวถึงที่นี่
ขอเวลาสักนาทีเพื่อสงบ
ขงให้เพลงชีวิตเราต้องซาซน
ต้องเลื่อนสขลยลับกับกาลเวลา

ก้าวใหม่

ก็เป็นบันไดอีกขั้นหนึ่งขึ้นนะ ที่น้องก้าวขึ้นมา ลองหันกลับไปมองหนทางที่ผ่านมา น้องต้องบากบั่นเพียงไร ออกทบทวนสักแค่วันหนึ่ง คำว่า "สู้" ที่น้องต้องท่องอยู่เสมอ น้องต้องท่องมากี่ร้อยกี่พันคำ กว่าที่จะไขว่คว้าคำว่า "ความสำเร็จ" ให้กับตัวเอง "ความภาคภูมิใจ" ให้กับคนรอบข้าง เมื่อมาถึงจุดนี้ คงจะเป็นจุดสูงสุดที่น้องได้ก้าวผ่านขึ้นมา เพื่อจุดที่สูงขึ้นไปอีก จงตั้งใจเถอะนะภูมิใจในสิ่งที่ได้มา สดุดีความหมายใจแห่งความยินดีเข้าไปให้เต็มหัวใจ เพราะนั่นคือความสำเร็จที่บริสุทธิ์แล้ว

ต่อจากวันนี้ น้องจงมองตรงไปข้างหน้า ว่าเส้นทางที่จะเริ่มต้นก้าวเดินต่อไปนั้น น้องต้องผ่านอะไรบ้าง สวนดอกไม้ หรือหนทางที่ปูด้วยขวากหนาม พร้อมหรือยังที่น้องจะก้าวเดินโดยลำพัง ตัดสินใจด้วยตัวเอง พร้อมหรือยังที่จะโตเป็นผู้ใหญ่ ก้าวต่อไป...อาจลำบากกว่าที่ผ่านมาหลายเท่า นักคนรอบข้างไม่ได้คอยแสดงความยินดีเสมอไป หากพร้อมที่จะก้าวผ่าน เมื่อคนใดคนหนึ่งล้มลง ทั้งที่ตัวเองก็อาจจะล้มลงได้ทุกเมื่อเช่นกัน

น้องกำลังค้นหาสิ่งใด ผ่านกระดาษที่ใช้วัด "ความฉลาด" หรือประสบการณ์ที่ใช้วัด "ความเป็นคน" หากน้องค้นหาในสิ่งแรก ก็จงมันคง ตั้งมั่นในสิ่งที่ต้องการ ไม่สนใจคนรอบข้าง เพื่อให้ได้มาซึ่งความฉลาดหรือที่เขาเรียกว่า "ปริญญา" แต่หากน้องกำลังค้นหาในสิ่งหลัง น้องพร้อมหรือยัง ที่จะเก็บเกี่ยวทุกสิ่งทุกอย่างที่ก้าวผ่านไป พร้อมหรือยังที่จะเป็นเหมือนคนคลื่นที่โอบอ้อมตามสายลมสาดซัดกระทบฝั่งหรือแม้แต่พร้อมที่จะแข็งแกร่งดังหินผาที่ยิ่งทนงไม่หวั่นไหวกับสิ่งรอบข้าง เพื่อ

รับเอาประสบการณ์สะสมไว้ สร้างความเป็นคนที่เขาเรียกว่า "บัณฑิต" ตัดสินใจหรือยังว่าจะเลือกสิ่งใด หรือทั้งสองสิ่งที่ค้นหาจงภูมิใจในสิ่งที่เลือกนั้นเถอะ เพราะนั่นคือรางวัลที่มีค่ายิ่งแห่งการตัดสินใจ พี่ ๆ ทุกคน พร้อมทั้งจะเป็นกำลังใจในยามที่น้องล้มลง เฝ้ามองดูในความสำเร็จ และพร้อมที่จะยินดีในความสำเร็จทุกเมื่อในทุกย่างก้าวของน้อง

นาฬิกาขีลาน

ตะปูตัวน้อย

เนื่องจากตะปู...ตัวเล็ก ๆ ตัวหนึ่งหลุดหายไป

เกือกม้า...จึงหลุดหายไป

เนื่องจากเกือกม้าหายไป

ม้าจึงเสียหลัก

เนื่องจากม้าเสียหลัก

ขุนพลจึงตกลงจากหลังม้า

เนื่องจากขุนพลพลัดตกจากหลังม้า

การสู้รบจึงพ่ายแพ้

เนื่องจากการสู้รบพ่ายแพ้

จึงสูญชาติไป.....

จากข้อความดังกล่าว คงพอจะกล่าวได้ว่า การสูญชาติไปก็เพราะเหตุอันน้อยนิดคือตะปูตัวน้อยหายไป น้องใหม่ก็คงเปรียบเหมือนตะปูตัวน้อยที่จะเป็นตัวยึดให้เกือกม้าอยู่คงแน่น ก็เปรียบเสมือนมหาวิทยาลัยขอนแก่นของเรา ให้พัฒนากล้าแกร่งโดยร่วมแรงร่วมใจ ก้าวไปข้างหน้า...พัฒนาชาติของเรา... พี่ชาวมอหินแดงกำลังรอคอยเจ้า น้อง ๆ ที่จะมาคอยเป็นตะปูตัวน้อย ให้กับมหาวิทยาลัยขอนแก่นเป็นที่รักยิ่งของเรา

จาก

ก่อนตีตะปู.....

มอง

ไม่ได้มองเพราะสวย

ไม่ได้มองเพราะสาว

ไม่ได้มองเพราะสูง ไม่ได้มองเพราะศักดิ์ศรี

แต่มองเพราะสนใจ

มหาวิทยาลัยที่ฉันปอง

อยาก...

สอบเข้ามาสร้างสรรค์

ไฝ่ฝันเข้ามาศึกษา

ฉันเสี่ยง ฉันสอบเข้ามา

สูญเสียเวลาไม่ว่าเลย

เอ...

ความรู้ที่ขายที่นี้หรือ

จากแย่งซื้อกันได้ที่ไหน

อย่างที่โก๋หรรราคาเท่าใด

จะให้พ่อขายที่นาмаแลกเอา

แต่แล้ว...

ฉันต้องผิดหวัง

วิมานฉันพึงสงบไม่ได้

แต่ฉันก็ไม่เสียใจ

เพราะหนุ่มสาวที่สงบได้ สร้างสรรค์แทน

ไม่มีชื่อ แต่ฉันขอมีสิทธิ์

ฝากข้อคิดถึงเพื่อน ๆ ผู้ศึกษา

จากผู้ด้วยโอกาส คัดเขียนมา

ถึงเพื่อนยาหลงมุ้งมันขยันแทน

นำความรู้สร้างสังคม ระดมคิด

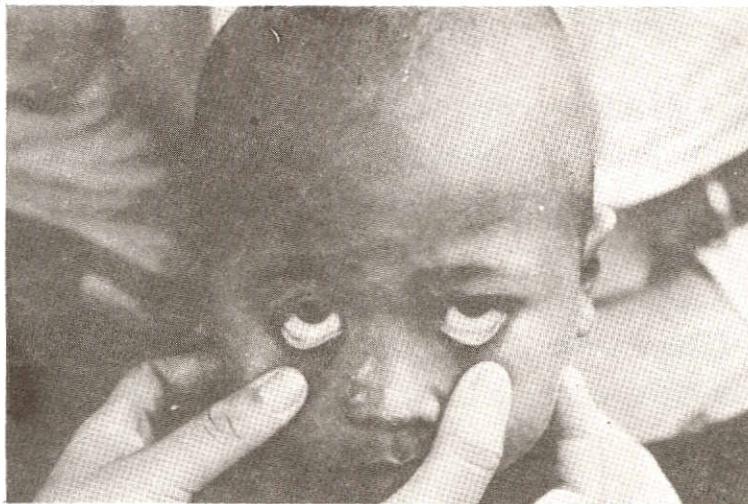
สิ่งที่ผิดขอเพื่อนแก้ ให้สดใส

พัฒนาชนบทสังคมไทย

มองลงไป ฉันมองเห็นข้างเธอ
เพื่อหลายคนที่มีความจริงใจ มุ่งมั่น
ที่จะนำความรู้ไปพัฒนาสังคม
แต่เขาคือทฤษฎี คือความรู้

เขาจึงด้วยโอกาสมาศึกษา
ด้วยเหตุ...
เขาไม่เสียใจเลยหากน้องจริงใจเช่นเขา
เชื่อมั่น ด้วยผล...

โอภาส พิมพา

จดหมายถึงน้อง

ธนรัตน์ สอนตา

น้องรัก

พี่ขอแสดงความยินดีกับน้องที่มีโอกาสได้เข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัย ซึ่งนับว่าเป็นการประสบความสำเร็จในระดับหนึ่ง ดังนั้นเมื่อเรามีโอกาสเช่นนี้ พี่ ๆ ครู อาจารย์ รวมทั้งพ่อแม่ผู้ปกครอง ต่างก็คาดหวัง และรอคอยวันที่น้องจะประสบความสำเร็จในระดับถัดไปแต่หลายคนเมื่อเข้ามาใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยก็ไม่สามารถที่จะประสบความสำเร็จตามที่คาดหวังได้ ทั้งนี้เพราะไม่สามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมใหม่ได้ดี

ก้าวแรกเมื่อเข้าสู่รั้วมหาวิทยาลัยน้องอาจจะมีทั้งความรู้สึกตื่นเต้น วิดกกังวล เหงา (เพราะไม่มีเพื่อนสนิทมาเรียนด้วย) คิดถึงบ้าน ไม่รู้จะวางตัวอย่างไรกับคนแปลกหน้ามากมาย พี่เข้าใจว่าน้องหลายคนอาจจะมีความรู้สึกเช่นนี้ อันดับแรกก็ต้องปรับตัวเข้ากับที่พักซึ่งอาจจะเป็นห้องเล็ก ๆ อยู่กัน 3-4 คน แต่ละคนก็ไม่รู้จักมาก่อน ห้องพักไม่สะดวกสบายเหมือนที่บ้าน แล้วต้องมาอยู่รวมกับคนแปลกหน้าไม่มีความเป็นส่วนตัว ไม่รู้จะเริ่มต้นอย่างไรดี หยิบจับอะไรก็ดูเคอะเขินไปหมด พี่ขอให้น้องทำใจให้สบาย ทำตัวให้เป็นธรรมชาติ สิ่งสำคัญของการอยู่ร่วมกันคือความเอื้ออาทร เอื้อเพื่อเผื่อแผ่และเกรงใจซึ่งกันและกัน แต่น้องบางคนอาจจะพบกับคนที่ไม่เกรงใจเรา เช่น เปิดวิทยุเสียงดังคุยกันเสียงดังจนไม่มีสมาธิจะอ่านหนังสือทบทวนบทเรียน ที่ผ่านมาน้อง ๆ แต่ละคนจะมีวิธีการแก้ปัญหาาร่วมกัน

บางคนก็ใช้การสับเปลี่ยนเวลาในการดูหนังสือ บางคนพลิกตัวไปนั่งอ่านหนังสือในที่สงบเงียบและปลอดภัย เช่น ห้องสมุด แต่ละคนก็จะมีวิธีการเลือกใช้ให้เหมาะกับตนเอง

นอกจากการปรับตัวกับเพื่อนร่วมห้องแล้วยังต้องปรับตัวกับระบบการเรียนที่ไม่คุ้นเคยแตกต่างจากการเรียนในระดับมัธยมที่จัดงานตามที่ครูบอกให้จดทำการบ้านตามที่ครูมอบหมายให้ทำแต่การเรียนในมหาวิทยาลัยห้องจะต้องรับผิดชอบต่อตนเองในการที่จะเข้าเรียนตามเวลา จดบรรยายโดยการฟังและจับใจความสำคัญสรุปเป็นเนื้อหาตามที่เข้าใจโดยอาจารย์จะไม่บอกให้จด และต้องฝึกฝนด้วยตนเอง โดยอาจารย์ไม่ได้สั่งการบ้านให้เป็นวัน ๆ ห้องจะต้องค้นคว้าด้วยตนเองมากขึ้น เป็น 2 เท่าในเวลาที่เรียนในชั้นเรียน การแบ่งเวลาจึงเป็นสิ่งจำเป็น นอกจากนี้การเข้าชั้นเรียนเป็นสิ่งที่สำคัญ เพราะการเข้าชั้นเรียนจะทำให้เนื้อหาต่อเนื่องจับประเด็นสำคัญ ๆ ได้ดี

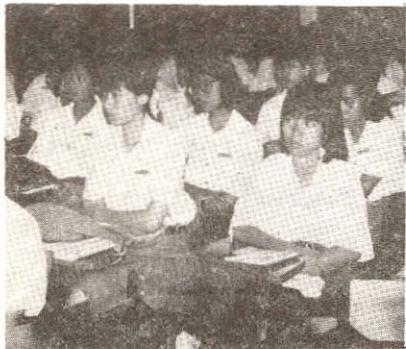
กิจกรรมก็เป็นสิ่งหนึ่งที่จะเสริมสร้างประสบการณ์ในการที่จะเป็นคนโดยสมบูรณ์ แต่ขอให้ระลึกอยู่เสมอว่าหน้าที่หลักของการเป็นนักศึกษาคือการเล่าเรียน กิจกรรมเป็นตัวเสริมที่จะทำให้เราแกร่งขึ้น ในการเป็นน้องใหม่ รับน้อง การประชุมเชียร์ เผลอเียงแบ่งเวลาไม่ถูกต้องแล้วใหม่มาก จึงควรพิจารณาให้ร่วมกิจกรรม โดยเฉพาะชีวิต เปรียบเสมือนมหาวิทยาลัย อิสระ หลายคนใช้ชีวิตอย่าง

มีกิจกรรมมากมายตั้งแต่การทำงานรื่นเริงสังสรรค์ หากจะมีผลต่อการเรียนของน้องพอเหมาะพอควรต่อการเข้าในมหาวิทยาลัยขอนแก่น ซึ่งกินนอน การดำเนินชีวิตมีเพ็ดลิตเพ็ดลิตกับความอิสระ ที่

ไม่เคยพบมาก่อน ไม่มีพ่อแม่คอยชี้แนะห้ามปราม ทำให้ขาดวินัยในตนเอง ผลัดวันประกันพรุ่ง เทียว
เพลิน เข้าร่วมกิจกรรมเพลิน กว่าจะรู้ตัวว่าจะสอบแล้วก็เหลือเวลาเพียงน้อยนิดเตรียมตัวคูหนังสือไม่เสีย
แล้ว

ถึงอย่างไรก็ตาม การที่พูดอย่างนี้ไม่ได้หมายความว่ามหาวิทยาลัยจะไม่ดูแลปล่อยปละใ้ห้องปรับ
ตัวตามลำพัง มหาวิทยาลัยได้ตระหนักถึงสิ่งเหล่านี้อยู่ตลอดเวลา น้องสามารถที่จะไปปรึกษากับอาจารย์
ที่ปรึกษา อาจารย์ประจำวิชา อาจารย์ที่ปรึกษาหอพัก หรือรุ่นพี่ที่ไว้วางใจ นอกจากนี้ยังมีงานแนะแนว
และจัดหางาน ซึ่งมีที่ทำการอยู่หลังหอ 2 ได้เปิดบริการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาทุกคณะเป็นการลับ
เฉพาะ ไม่ว่าน้องจะมีความไม่สบายใจเรื่องครอบครัว เรื่องการเรียน เรื่องเพื่อน หรืออื่น ๆ งานแนะแนว
ก็พร้อมที่จะช่วยเหลือ ให้กำลังใจเพื่อให้้องบรรลุเป้าหมายในการศึกษาเล่าเรียน

พี่ขอให้น้องประสบความสำเร็จในการเรียนและมีความสุขในการดำรง
ชีวิตในมหาวิทยาลัย ตลอดจนได้รับประสบการณ์ที่ดีงามเพื่อเป็นพล-
เมืองดีของชาติในอนาคต

ด้วยความรักและความปรารถนาดีจากพี่

ปิดให้มิด . . .

แต่ รสช.

พี่จำ อุ้มน้องไปไหน
อุ้มน้องไปร่ำสุรา น้องฉันเพิ่งรับเข้ามา
น้องใหม่ที่ว่าฉันรักจัง
เลี้ยงข้าว เลี้ยงขวด เลี้ยงหม้อ
ไม่พอข้าวหมดหม้อ สั่งใหม่
เลี้ยงขวดจนมีเงินสะใจ อึก
หลับไหลสิ้นสติ หมกตตต่างค์
ฝันว่า...

ไปเจอโรคเอดส์ (น่ากลัว)
เจอเหตุรถคว้านอนหงาย
โดนทุบตาเขี้ยว อึ้ง ต้าย ตาย
โดน เต็มแรงตีลังกา
ไม่เอาอีกแล้วฝันนี้
พอที่เลี้ยงน้องเป็นขวด
พอตื่นทั้งฝันทั้งขวด
เตะขวดแล้วอุ้มน้องกลับคืน

คือ...เป็นห่วงสุขภาพน้อง ๆ ทุกคน
และ...พี่ ๆ ด้วย ละนะ...
ในช่วงนี้ มีงานเลี้ยงเปิดเทอมใหม่
เลี้ยงใหญ่ เลี้ยงเล็ก
เลี้ยงน้องจังหวัด
เลี้ยงน้องโรงเรียน
แม้สายรหัสน้องเอง มีกิจกรรม
รับน้องเลี้ยงน้องเป็นธรรมดา

หากมีพ่อแม่ที่แสนรักเราท่าน
คงเตือนถึงการสังสรรค์ด้วยของ
มีนเมาแล้วพาน้องออกไป
เที่ยวเตร่ในเมืองคอนคำคิน
คงเน้นการประพฤติปฏิบัติตัว
ค่อน้องให้คำนึงถึงอันตราย
ที่จะมีผลต่อชีวิตและสุขภาพ
ของน้อง ๆ เป็นแน่แท้ เช่นแฮคส์

-ห้วง-

นักศึกษาทุกคนเป็นกำลังสำคัญของชาติ เป็นความหวังของมหาวิทยาลัย
ตลอดจนพ่อแม่ผู้ปกครอง "สุขภาพที่ดี ย่อมไม่อยู่ในนักศึกษาที่ฟุ้งโล"

นายโอภาส พิมพา

นักศึกษา กับ กิจกรรม

ชติต ชัยกรชิต

ช่วงสำคัญของชีวิตการศึกษาคือการก้าวเข้าสู่สถาบันอุดมศึกษา หรือที่เราเรียกว่า "มหาวิทยาลัย" โดยเฉพาะมหาวิทยาลัยที่ต้องสอบแข่งขันสอบคัดเลือกด้วยแล้ว กว่าที่จะฟันฝ่าอุปสรรคผ่านพ้นเข้ามาได้ก็นับได้ว่าเป็นความภาคภูมิใจอยู่ไม่น้อย

หนทางในมหาวิทยาลัยกว่าจะสำเร็จผ่านพ้นไปได้ นั้น ชีวิตทุกคนคงไม่โรยไปด้วยดอกกุหลาบ หรือหอมหวลดังเช่นนวนิยายเล่มละไม่กี่บาทที่เขียนภาพอันหวานชื่นให้นักเรียนมัธยมปลายได้วาดฝัน หรือคาดหวังไว้ว่าจะได้พบได้เห็นในชีวิตการศึกษาในรั้วมหาวิทยาลัยสี่ปีหกปีหรือมากกว่านั้นก็ตาม

มีคนจำนวนไม่น้อยที่ประสบความสำเร็จในชีวิตการเรียนและก้าวเข้าสู่การงานที่มั่นคงรวมทั้งมีคนอีกจำนวนไม่น้อยที่ไม่ประสบผลสำเร็จ ต้องหลุดจากวงจรชีวิตการเรียนในมหาวิทยาลัยก่อนเวลาอันสมควร ซึ่งก็จะพบเห็นได้ในหลาย ๆ สถาบัน รวมทั้งมหาวิทยาลัยขอนแก่นแห่งนี้ ทั้งนี้เนื่องจากปัจจัยสาเหตุหลายประการที่เป็นสาเหตุให้เกิดผลดังกล่าว นักศึกษาหลายคนที่เข้ามามหาวิทยาลัยด้วยความพร้อมทั้งการปรับตัวในระบบการศึกษาที่ค่อนข้างอิสระแตกต่างไปจากชีวิตการเรียนในชั้นมัธยมที่ผ่านมา ตลอดจนความพร้อมในการปรับตัวกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง อย่างไรก็ตามนักศึกษาบางคนก็เพลินกับอิสระภาพ เสรีภาพ จนกระทั่งเกิดผลกระทบต่อการเรียนเป็นเหตุให้ต้องพ้นสภาพนักศึกษาก่อนสำเร็จการศึกษาที่เรียกว่า รีไทร์ นั้นเอง

สาเหตุสำคัญที่มีผลกระทบต่อการเรียนรู้นั้น หลายคนอ้างว่าเกิดจากการมี "กิจกรรม" ในมหาวิทยาลัยค่อนข้างมาก หรืออาจกล่าวได้ว่าในปีหนึ่ง ๆ จะมีกิจกรรมนับเนื่องตลอดเวลากว่าวันแต่เฉพาะช่วงเวลาสอบเท่านั้น ถึงกระนั้นก็ตาม แม้กิจกรรมในมหาวิทยาลัยค่อนข้างจะมากแต่นักศึกษาอีกหลายคนก็ประสบความสำเร็จในการเรียนบางคนก็สำเร็จการศึกษาได้รับปริญญาบัตรถึงขั้นเกียรตินิยม

ชีวิตในมหาวิทยาลัยทุกคนคงหลีกเลี่ยงไม่พ้น "กิจกรรม" หากเพียงว่ากิจกรรมที่กล่าวถึงนั้นเป็นกิจกรรมในลักษณะใด ผู้ปกครองนักศึกษาหลายคนเคยพูดว่า ลูกหลานของตนนั้นการเรียนตกต่ำก็เพราะกิจกรรม แต่เมื่อสอบถามโดยละเอียดจึงพบว่ากิจกรรมที่กล่าวถึงนั้น หมายถึง งานสังสรรค์ และการปะทะสังสรรค์ระหว่างรุ่นพี่ รุ่นน้อง เพื่อนฝูงภายในคณะขยายวงออกไปถึงเพื่อนฝูงต่างคณะ ซึ่งแน่นอนถ้าผลิตผลิตกับกิจกรรมดังกล่าวเหล่านี้จนลึบภาระหน้าที่การเรียนแล้ว คงไม่พ้นการสอบตกหรือจนถึงขั้นถูกรีไทร์แน่นอน

เมื่อชีวิตในมหาวิทยาลัยหนีไม่พ้นกิจกรรมก็ขึ้นอยู่กับเราว่าจะเลือกกิจกรรมในลักษณะใด ถ้ามองลักษณะกิจกรรมภายในมหาวิทยาลัย จะเห็นได้ว่ามีกิจกรรมอยู่ 2 ลักษณะคือ "กิจกรรมสร้างสรรค์" และ "กิจกรรมสังสรรค์" กิจกรรมสร้างสรรค์ก็คือกิจกรรมหลักหลาย ๆ ด้าน ที่มหาวิทยาลัยส่งเสริมให้นักศึกษาทุกคนได้มีส่วนร่วมทั้งกิจกรรมทางค่านิยม การส่งเสริมทางวิชาการ กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม ตลอดจนงานอาสาพัฒนาและบำเพ็ญประโยชน์ ทั้งนี้จากจุดมุ่งหมายของทบวงมหาวิทยาลัยที่มุ่งส่งเสริมให้นักศึกษารู้จักการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์นอกเหนือจากความรู้ในห้องเรียน เพื่อจะได้เป็นบัณฑิตที่มีทั้งความรู้และความรอบรู้ในเวลาเดียวกัน ขณะที่กิจกรรมดังกล่าวยังเป็นการฝึกทักษะความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ การรู้จักตัดสินใจแก้ไขปัญหาและการเรียนรู้การทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการทำ

งานในอนาคต กิจกรรมดังกล่าวนี้ได้รับการสนับสนุนให้นักศึกษาร่วมกันทำงานในรูปแบบชุมชน ชมรม ตลอดจนสโมสรและองค์การนักศึกษาทุกคนมีสิทธิที่จะเลือกเข้าร่วมกิจกรรมดังกล่าวตามความสมัครใจ

อีกกิจกรรมหนึ่งซึ่งเป็นกิจกรรมในลักษณะกิจกรรมสังสรรค์ นักศึกษาทุกคนมีโอกาสดำเนินการ และเข้าร่วมกิจกรรมนับตั้งแต่ก้าวแรกที่เข้าสู่รั้วมหาวิทยาลัย ไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมการรับน้องใหม่ การเชียร์ การวิพากษ์ (การข้อม) งานราตรีน้องใหม่ งานขอบคุณรุ่นพี่ รุ่นพี่รับขวัญน้อง กีฬาน้องใหม่ ซึ่งดูเหมือนกิจกรรมเหล่านี้ได้กลายเป็นสิ่งที่เรียกว่า "ประเพณี" ของคนในรั้วแคบๆ แต่ละแห่งโดยเฉพาะอย่างยิ่งมหาวิทยาลัยที่นักศึกษาอยู่ประจำอย่างเช่นมหาวิทยาลัยขอนแก่น ครูบาอาจารย์หลายคน กล่าวว่า กิจกรรมเหล่านี้ได้กลายเป็นความเคยชินเหมือนคนเราต้องเข้าห้องน้ำในตอนเช้า ซึ่งถ้าไม่ได้เข้าแล้วคงอึดอัดตลอดทั้งวัน และก็มั่นใจว่าถ้าขาดกิจกรรมดังกล่าวจะเหมือนไม่ได้เข้าห้องน้ำในตอนเช้าหรือไม่ เพราะกิจกรรมเหล่านี้ไม่เคยขาดช่วงแล้วก็ไม่เคยขาดหายไปเลย

ถ้ากิจกรรมสังสรรค์ทั้งหลายมีขีดจำกัดมีเวลายุติเหมือนกับคำกล่าวที่ว่างานเลี้ยงย่อมมีวันเลิกรา ผนวกกระทบต่อนักศึกษาคงมีไม่มากนัก และอาจจะกลายเป็นผลดีที่ทำให้เกิดความรักในสถาบันการได้รู้จัก เพื่อพ้องรุ่นพี่รุ่นน้องทั้งภายในคณะและต่างคณะ แต่ต่างงานเลี้ยงไม่เลิกราเมื่อใดความผูกพันก็จะกลายเป็นกิจกรรมที่ทอดยาวกันเป็นลูกโซ่แล้วก็จะส่งผลกระทบต่อการศึกษาเช่นนักศึกษาหลายรุ่นที่ผ่านมา

ชีวิตในมหาวิทยาลัยคงไม่พ้นการเรียนและความเกี่ยวข้องกับกิจกรรมเพียงแต่ว่าเราจะต้องรู้จักแบ่งเวลาของการเรียนและการทำกิจกรรมให้เป็น การรู้จักบริหารเวลาของการเรียนในมหาวิทยาลัยจะทำให้เราประสบความสำเร็จจุดมุ่งหมายปรารถนาได้

ขอต้อนรับน้องใหม่หรือสมาชิกใหม่แห่งรั้วมอดินแดง มหาวิทยาลัยแห่งภูมิภาพอีสาน และ
ขอต้อนรับเข้าสู่หนทางเลือกในการดำเนินชีวิต การศึกษา กิจกรรมในรั้วมหาวิทยาลัยขอนแก่นแห่งนี้

ขอยายน่าน

ฟ้าสีทองไม่ต้องผ่องอำไพ
นกสีเหลืองก็ไม่ต้องบินหลา
เจ้าขุนทองก็ไม่ต้องกลับมา
คุณแม่นิรันดร์ขออาสาเพียงผู้เดียว

ยายเมี้ยนศรี ส.ม.ช.

ด้วยดี

เธอ..อาจไม่สบายใจนัก ในยามนี้
แต่ฉัน ก็ไม่รู้จะบอกกับเธออย่างไร
ว่า ฉันห่วงหาเธอเพียงไหน ฉันเองก็ไม่สบายใจ
ที่รู้สึก ว่า ช่างห่างเธอเหลือเกิน
ในยามที่ฉัน อยากอยู่ที่ใกล้เพียงพอ...
เพียงพอที่จะประคองเธอไว้...สบตาเธอ
แล้วบอกกับเธอไว้ ด้วยใจที่เปี่ยมล้นว่า...
ทุกสิ่งทุกอย่าง จะผ่านพ้นไปด้วยดี

บริสุทธิ์...

บุญ

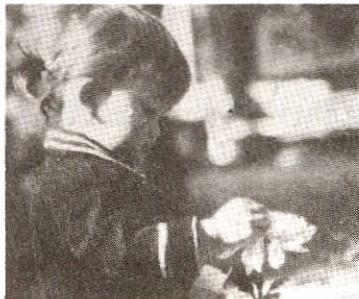
หากเราเข้าใจกัน
การนั่งเจียบงัน
ก็มีได้เป็นกำแพงกัน
สำหรับสิ่งใดใด...

บริสุทธิ์...

ที่รักฉันต้องจากเธอไป

โดย กนกจิตดา

เธอกับฉันรู้จักกันตั้งแต่เมื่อไหร่ ฉันพยายามนึกถึงอดีต... สักพักหนึ่งสมองฉันบอกฉันว่า... ฉันเพิ่งรู้จักเธอไม่นานมานี้เอง เมื่อตอนที่ฉันเป็นน้องใหม่.. เธอช่างเอาใจฉันเหลือเกิน เวลาที่ฉันอยู่กับเธอในที่สงบตามลำพัง ฉันจูบเธอ... เธอร้อนผ่าวไปทั้งตัว จนบางครั้งทำให้ฉันต้องซี้ดปากไปด้วยความเปลือยเพราะความมันในอารมณ์

ความสุขเล็กน้อยที่เธอให้กับฉัน... เธอบอกฉันเอง ฉันก็บอกตัวเองไม่ได้เหมือนกันว่าทำไมฉันจึงหลงไหลเธอ... จนลืมหุสุมิตตาไม่ขึ้น ทั้งที่หน้าและเซพของเธอก็ไม่ได้ดึงดูดใจฉันเลย

ในตอนแรกฉันไม่ได้เสนาหาในตัวเธอเลย แต่เพื่อนสิ ยุให้ฉันลอง ตอนแรกฉันก็ขึงเฉย ๆ ครั้งต่อมาฉันซ้กกล้าขึ้น ถึงแม้เธอจะไม่สวยแต่ลีลาของเธอก็สามารถพิชิตหัวใจหนุ่มของฉันไว้ได้ โอ๊ย... ฉันซ้กหลงไหลในตัวเธอเสียจริง ๆ จนบางครั้งฉันคิดว่าในชาตินี้ฉันคงขาดเธอไม่ได้เธอตามใจฉันทุกอย่าง ฉันสามารถที่จะหิ้วเธอไปทุกหนทุกแห่งตามชอกตามซอยโรงน้ำชาหรือแม้แต่โรมแรมมานรุค เธอให้ความสุขแก่ฉันได้ทุกเมื่อถ้าฉันต้องการ แต่ก่อนเธอกับฉันหาความสุขกันเพียงวันละครั้งเท่านั้น แต่เดี๋ยวนี้สถิติกลับเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จนร่างกายฉันผอมลง ๆ เพื่อนบางคนหาว่าฉันติดโรคจากเธอ แต่ในใจฉันก็คำนวณว่า... เรา

ฟังคบกันไม่กี่เดือนฉันไม่เป็นอย่างนั้นหรอก... เพื่อนฉันบางคนก็หวังดีต่อฉัน บอกว่าให้เลิกกับเธอเสีย แต่ที่รักฉันเลิกกับเธอไม่ได้หรอก ตัวฉันหลงไหลในตัวเธอจนลืมหุลืมตาไม่ขึ้น...และฉันอ่อนแอเกินไป

วันนั้น...ฉันยังจำได้ ฉันกำลังทำข้อสอบ แต่ฉันทำข้อสอบไม่ได้จิตใจฉันว่าวุ่น คิดอะไรไม่ออก ในภาวะคับขันเช่นนี้ฉันเห็นเธอเท่านั้นที่ช่วยฉันได้

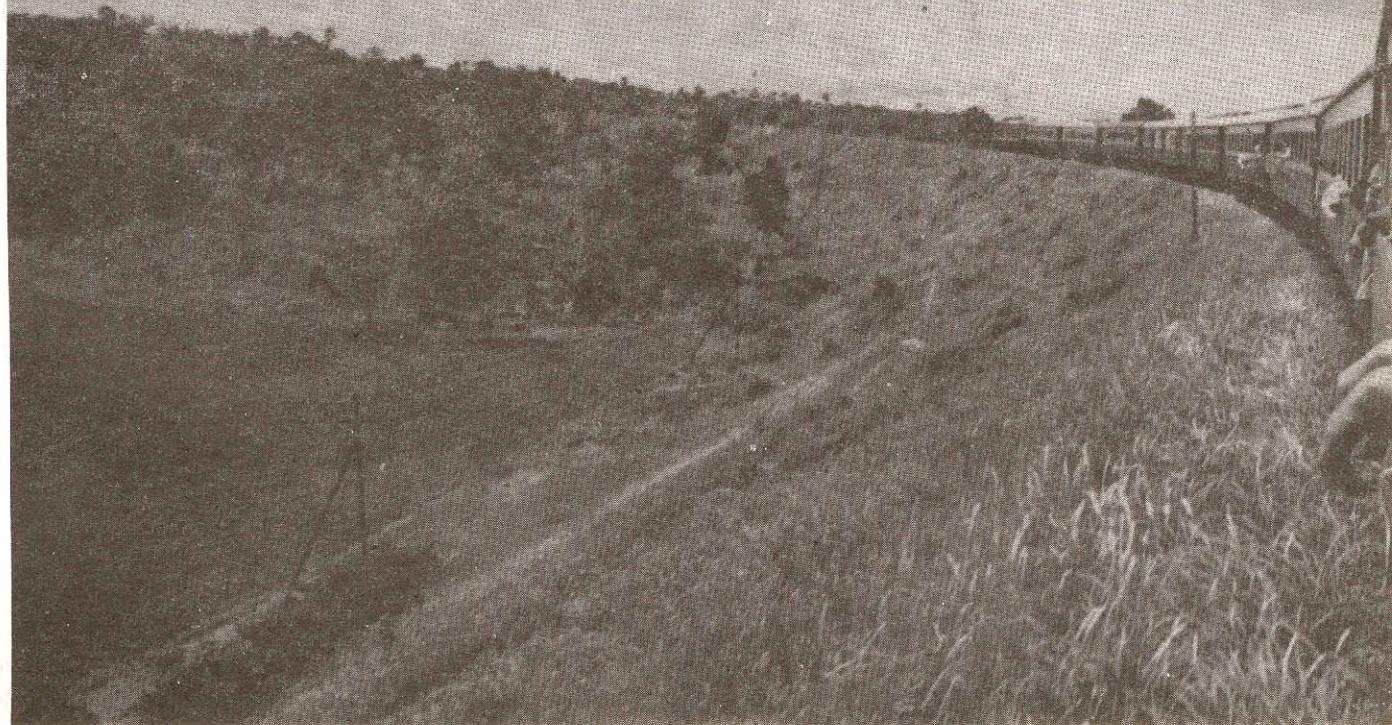
ถ้าฉันขาดเธอฉันคงไม่ผ่านวิชาฟิสิกส์ในวันนั้นเป็นแน่ ๆ เลย ขณะจิตใจฉันว่าวุ่นคิดอะไรไม่ค่อย ออกฉันขออนุญาตออกมาพบเธอ อาจารย์ก็ใจดีเหลือเกิน ฉันและเธอหาความสุขกันต่อหน้าอาจารย์และเพื่อน ๆ แต่ข้างเถอะฉันไม่แคร์ใครในโลกนี้อีกแล้ว 2-3 นาทีที่ผ่านไปสมองฉันโปร่งขึ้น ฉันขออนุญาต เธอไปทำข้อสอบต่อเธอช่วยฉันได้จริง ๆ ประกาศผลสอบออกมาฉันผ่าน

ตอนช่วงปิดเทอมฉันพาเธอกลับบ้าน คุณพ่อคุณแม่ฉันตกใจมากค่าว่าฉันเป็นคนไม่ดีเหมือนแต่ก่อน และค่าว่าเธอเสีย ๆ หาย ๆ ฉันได้รับคำขาดจากพ่อให้เลิกกับเธอเสีย โดยบอกว่าฉันยังเด็กเกินไปฉันก็พูดไม่ออกเหมือนกันถ้าฉันไม่เลิก คุณพ่อจะไม่ส่งฉันเรียนต่อ พ่อเจอแบบนี้ฉันแทบจะช็อกตาย เพราะฉันรักเธอและหลงเธอมาก เพื่อยุติความวุ่นของฉัน...ที่รักฉันต้องจากเธอไป ย่าร้องไห้...ที่รัก...เธอต้องเข้าใจฉันนะ...ถึงแม้ฉันจะหลงรักเธอสักเพียงใด...ฉันตัดสินใจแล้ว ฉันวิ่งหนีเธอทันทีด้วยน้ำตาที่นองหน้า เพราะความอาลัยอาวรณ์ที่ค้างค้ำอยู่...ฉันเหลือवलังมองดูเธอเป็นครั้งสุดท้าย น้ำตาเธอนองหน้า สะอึกสะอื้นตะโกนเรียกฉัน...ในตอนนั้นฉันคิดเสียว่า

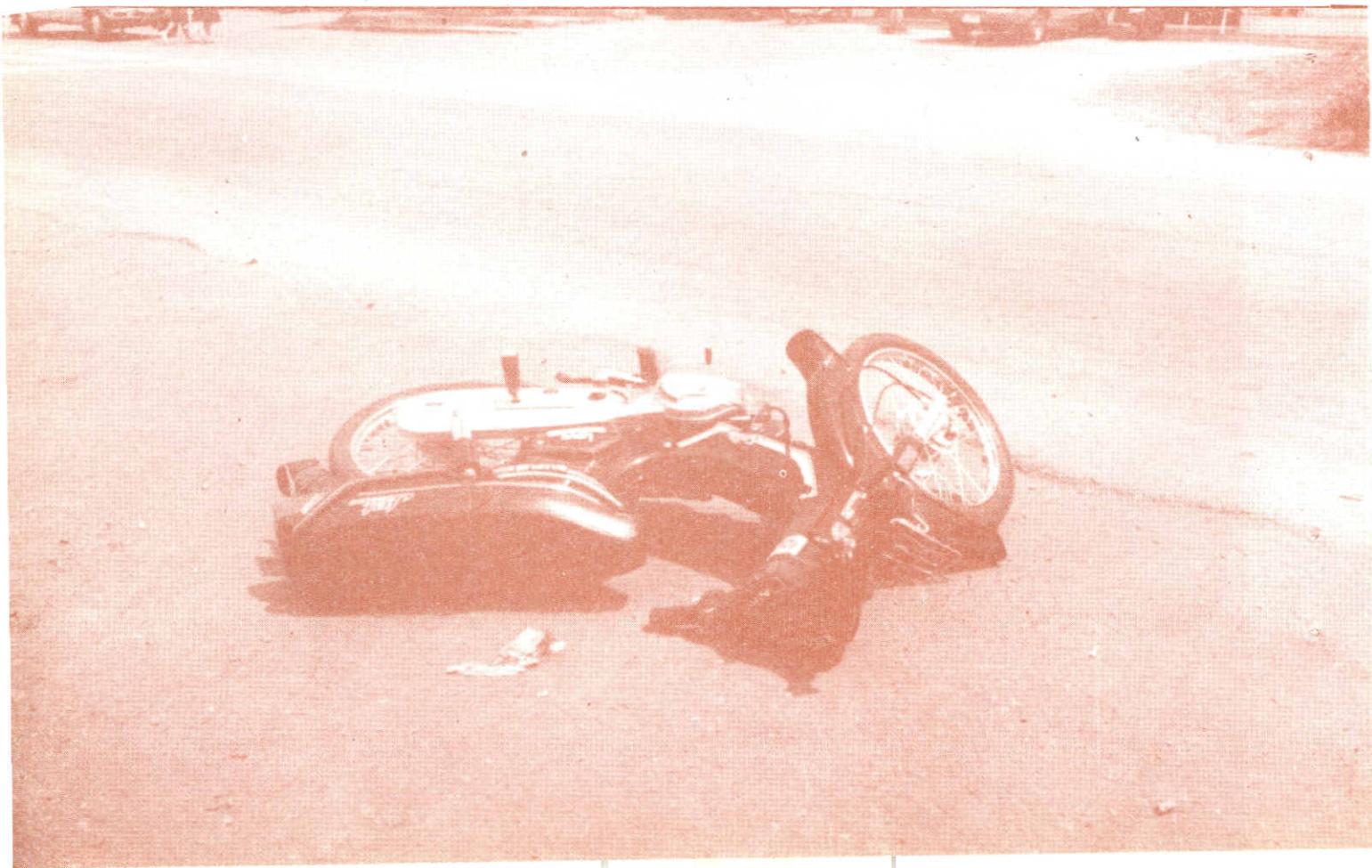
เธอคือปีศาจตัวหนึ่ง ฉันรวบรวมกำลังเป็นครั้งสุดท้ายแล้ววิ่งหนีเธอให้ไกลแสนไกล ที่รัก...ฉันต้องจากเธอไป

"ไอ้โฮ...ฉันเลิกสูบบุหรี่แล้วโว้ย"

อย่างนี้ มีให้เห็นไม่บ่อยนัก แต่ ...

อย่างนี้... มีให้เห็นเป็นประจำ

จอมยุทธ์ต้องมีบาดแผล

แผลเป็นตามส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย คือเครื่องหมายของจอมยุทธ์
มีแผลเป็นเท่าไรหมากก็ยังมีบทเรียนมาก
ฝึกพลาดมากก็ยิ่งยะรู้ทางหนีที่ได้ และรู้ทางที่ถูกต้องมากเท่านั้น
คนที่ไม่เคยพลาดพลั้ง ก็คือจอมยุทธ์ที่ปราศจากบาดแผล จะเป็น
จอมยุทธ์ที่ดีไม่ได้เลย
จอมยุทธ์ที่ดีไม่ได้เลย

ผู้พลาดพลั้ง
ซูเปอร์ปี ๑

ค่ายอาสา งาน และความรัก

เงาะป่า 25

วันแรกที่รถกระ 6 ล้อถึงศาลาวัด ฉันเต็มไปด้วยความสุข
ที่มาถึง ศาลาที่ผุพัง ไฟฟ้า และน้ำประปาก็ไม่มีคิดถึงบ้าน วันแรก
รู้สึกวังเวงเจียบที่เราต้องมาทนอยู่กับสิ่งนี้ แต่ความสุขกับบทเพลง
เพลงเพื่อชีวิต ทำให้ผมคลายความเศร้าไปได้บ้าง รอยยิ้มทุกคน
เปี่ยมด้วยไมตรีจิต ผมเข้ามาด้วยความหวังที่จะสู้กับสังคมนิยมชีวิต
สัมภาระเราช่วยกันยกลงจากรถ แคคที่ร้อนแทบจะทำให้ผมเป็นบ้า
น้ำตามันไหลพร้อมกับหยาดเหงื่อ ผมเป็นลูกของแม่คนหนึ่ง ที่แม่ไม่เคยให้ลำบากเลย ขณะนี้ผมไกล
อ้อมกอดแม่มาอยู่กับชาวค่ายและชาวบ้าน ชาวบ้านมาต้อนรับพวกเราชาวค่ายด้วยรอยยิ้ม เสียงแคน
กลอง ฉิ่ง ฉาบ และกีตาร์ ดังทั่วลานวัด ใจเริ่มชื่นชื่นมาหลาย ทุกคนร่วมทำงานเตรียมค่าย
เพื่อรอน้อง ๆ ที่จะตามมา วันแรกเรานั่งคอยพี่ ๆ เพื่อนและน้องกับทิวไม้และสายน้ำ ในเวลาบ่ายคน
เตรียมงานค่ายต้องออกไปซื้ออาหารอีกหมู่บ้านหนึ่งที่อยู่ฝั่งตรงข้ามกัน เรือลำน้อยลอยออกจากฝั่ง ผมแทบ
ใจจะขาด ว่ายนํ้าก็ไม่น่าเป็น พ่อแก้วแม่แก้วช่วยลูกด้วย น้ำปริ่มกาบเรือหัวใจแทบหยุดเต้น ด้วยความกล้า
บ้าบิ่นตัดสินใจ เผลอหน้ากับทุกสิ่งที่อยู่ข้างหน้า เวลาใกล้ค่ำกว่าเรือจะกลับชาวบ้านช่วยกันค้ำหาเรา
กลางลำน้ำ ทุกคนร้องตะโกนเรียกหา ผมคิดในใจว่าเขาคงจะห่วงใยและโกรธที่ทำให้เขาคอยอย่างกระวน

กระวายใจ ผมภาวนาอย่าให้เรือล่มเลยเจ้าประคุณ ทุกคนกลับมาถึงฝั่ง ผมหายใจทั่วท้องอีกที เมื่อผมมาที่พิภพบอกกับตัวเองว่าจะไม่ทำอีกแล้ว ผมแทบร้องไห้ที่ผมทำอะไรโดยไม่ตั้งใจ งานค่ายวันต่อมาทุกคนก็มาถึงเตรียมงานและแบ่งงานที่รับผิดชอบ โครงการมีหลายโครงการงานโครงการเกษตร โครงการงานก่อสร้าง โครงการงานอนามัย โครงการงานกองทุนหมุนเวียน โครงการกองทุนยา เช้าอากาศร้อนแทบดับจะแตก ตกเย็นหนาวและเยือกเย็น ทุกคนตั้งใจทำงาน อาหารที่ค่ายอร่อยแทบทุกอย่างที่ชาวบ้านนำปลาร้าแจ่วบองกับผักตำลึงลอกแสนแซบ งานฝ่ายอาหารต้องทำอาหารสุตริสถาน จะขาดปลาร้าไม่ได้เราต้องปลับสภาพหลายอย่างให้เข้ากับชาวค่ายและชาวบ้าน ในช่วงเวลาอาหารค่ายผมกินได้ไม่เยอะเพราะปวดท้องทำให้เพลียอย่างมาก การถ่ายแทบจะทุกวัน วันไหนไม่ได้ถ่ายหน้าตาจะบวมเปียวเครียดตลอดเวลา การที่ต้องมีคนทำให้เพลียอย่างมาก การถ่ายแทบจะทุกวัน วันไหนไม่ได้ถ่ายตาจะบวมเปียวเครียดตลอดเวลา การที่ต้องมีคนคอยตักอุจจาระออกจากส้วมก็ต้องทำกันบ่อย คนที่ตักส่วนมากจะเป็นที่ชอบไปแอบคืมเหล่ากับชาวบ้านหรือชอบแอบหลับเวลากลางวัน ความรักที่สายตามาประสาน งานที่คูล่าบากทำให้เราต่อสู้อย่างไม่ย่อท้อ น้องเฟรชชีที่น่ารักทำงานร่วมกับผม ใจมันหวนบหวิวสยิวไปหมดทำอะไรถึงจะได้รู้จักกับหล่อน ผมใช้สายตามองหล่อนด้วยใจจะห้อยหาและส่งยิ้มให้เธออย่างหวานซึ่ง กฎค่ายจะมาห้ามใจผมไม่ให้คิดถึงเธอคงไม่มีมันช่างบังเอิญจริง ๆ วันนั้นมีการสนทนาการกับเพื่อนชาวค่ายและชาวบ้าน ผมไม่รีรอขอเธอรำวงคนแรก ประทับใจมาก ผมจับมือเธออย่างนุ่มนวล เธอยิ้มอย่างเขินอาย เธอเป็นผู้หญิงที่ยิ้มสวยดวงตาโต ผมยาวสลวย ผมอาภัพจริงแคะยังกับบันไซ เตี้ยแบบมะขามข้อเดียวเธอสูงขาเทียบราวกับหงษ์ผมราวกับหมาวัดที่แหงนมองเครื่องบินคงได้แค่เห่า ถ้าผมจับหล่อนติดจะวิ่งแก้บันเจ้าพ่อมอดินแดง กลางคืนมีการสรุปงานในแต่ละวัน เริ่มจากงานวิชาการ งานอนามัย งานเกษตร งานก่อสร้าง งานสร้างส้วม และ

งานสวัสดิการ เขาให้หัวหน้างานสรุปผมได้แต่จอมองเธอไม่กระพริบ ผมจะให้ความสุขกับเธอทุกอย่างที่เรามีเวลาให้กัน เราช่วยงานกันใกล้ชิดกันสบายเหงื่อและความทุกข์สอนเราให้เข้าใจกัน และเห็นใจกัน ผมไม่ต้องการให้เธอเศร้าเราส่งยิ้มให้กันผมอยากให้โลกทั้งโลกระบายด้วยกบลิบๆหลาย แต่เป็นไปไม่ได้ เพื่อผู้ชายมาจีบเธอ ผมแทบจะเป็นลม มันสิ้นสะเทือนไปทั่วทุกส่วนบอกไม่ถูกจริง ๆ เพื่อนผู้หญิงก็อยู่ด้วยกันทำให้น้ำผึ้งที่เคยหวานจางหายไป ผมจึงตั้งใจทำงานลืมทุกอย่างไม่คิดฟุ้งซ่านทำให้ได้งานที่ทำใกล้เกือบเสร็จจากวันที่เราดักน้ำขันทวายและร่วมกันก่อ ผมผสมปูนเรอคักน้ำและทรายช่วยกันผสมกับสายลม แสงแดด และพายุฝนเธอคงไม่ลืมเราทำงานจนสามารถชนพิศอุปกรรมคุรุภัณฑ์เก็บเข้าห้องเรียนเรียบร้อย ผมอยากอยู่ที่ตรงนี้ในสภาพชนบทช่วยเหลือผู้ทุกข์ทนลำบาก น้ำตาฉันหลังริน เธอต้องไปสู่งานในห้องแอร์กับเงินในธนาคาร แต่ฉันต้องทนกรำแดดและอาบเหงื่อกับพี่น้องชาวอีสานทุกคน เราเจ็บปวดหน้าตาแทบเป็นสายเลือดออกจากเบ้าตา เราต้องจากกันนับแต่วันนี้ว่าที่อะไรจะสายเกินไปเรารักกันแบบพี่น้อง รอยคราบน้ำตาถูกฝนซั้แล้ว ชาวบ้านรอผมกลับไปพลิกผืนดินที่แห้งแล้วให้เขียวขงุ่มเหมือนปุดา และบรรพชนคนอีสานได้กลับมาอยู่พร้อมทั้งดิน น้ำ ลม ไฟ จะเกิดกับเด็กที่กำลังจะลืมตามาดูโลกสีเขียวสำหรับเขาทุกคนร่วมทำบุญที่วัดร่วมกับชาวบ้าน และกินข้าวร่วมกัน ในวันเปิดใจผมสารภาพรักกับเธอเราร้องให้ด้วยกัน ผมกอดเธออย่างไม่อายใครเลย ความรักที่ลึกซึ้งที่เคยได้อยู่ด้วยกันผมต้องตัดสายใย ด้วยสายน้ำตาผมอารมณ์อ่อนไหวต้องทนทุกอย่างเก็บรอยแผลให้เราเข้มแข็งขึ้นกว่าครั้งก่อน ผมถูกค่าและคำแนะนำสั่งสอนมากมายเก็บไว้เป็นกำไรชีวิต ทุกคนสนุกสนาน ผมไม่ลืมวันที่ชาวบ้านบายศรีให้เราทุกคน เส้นค้ายหลายสิบเส้นผูกมัดใจให้เราคิดถึงกัน เหล้าสาโทที่ชาวบ้านเขาทำให้เราดื่มอย่างจุใจหลังจากที่อดมานาน โบกมือลา ลาก่อน ถิ่นที่รอการกลับมาเยี่ยมค่ายและทำงานค่ายต่อเนื่อง ในผืนดินที่ทุรกันดาร

ขาดแหล่งน้ำและเครื่องนุ่งห่ม เราจึงช่วยซับความเหน็ดหนาวให้กับพี่น้องเราทั่วทุกผืนแผ่นดิน เขาเหล่านั้นขาดครู ขาดทรัพยากรบุคคลหลายสาขาอาชีพ ขาดการเหลียวแลจากทางราชการ ขาดการติดต่อกับโลกภายนอก เราให้ได้ก็คืองบประมาณที่ให้การสนับสนุน กับความรู้ด้านวิชาการต่าง ๆ และสิ่งที่เราจะต้องริเริ่มเป็นตัวช่วยให้เขาคิดเป็นทำเป็นของประชาชน

เหตุ...ที่ต้องนุ้ย

แอบปิ้งตอนปีหนึ่ง
ก็แสนจะสะเทร่อ
มีรักก็อยากให้
การเรียนช่วยประคอง
เหตุเพราะให้เธอลอก
อาจารย์จับได้เลย
เธอจึงต้องลงซ้ำ
ก็เพราะได้จับผิด
จับจนถึงเป็นซูเปอร์
ตัวเราเธอ ไม่เมียงมอง
สิ่งไหน ๆ ไม่ขัดข้อง

แต่ต้องนุ้ยตามเคย
อยากจะบอกคำเฉลย
เปิดเผยท่วมท้น, ลัย
สุดเจ็บซ้ำทำใจ
ทำให้ได้เรียนอีกปี

"สระแอ้อ อาจจะเหยหัวหาญ"

พักสายตา

นักเดินทาง

นักเดินทางยอมก้าวเข้าสู่จุดหมาย

ภารกิจแบกรับหัวเรือบนกาย

อุปสรรคท้าทายให้ก้าวเดิน

ความลำบากเหนื่อยหน่ายและท้อถอย

อาจล่องลอยละล้าโดยผิวเผิน

เมื่อก้าวชนอุปสรรคจัดเผชิญ

ความหวังอาจจะยับเยินเพราะอ่อนแอ

กับความเหงาที่เกิดขึ้นใน มข.

สายลมเอ๋ยโชยอ่อน...

ให้ความเหลมมันกัดกร่อน...ที่หัวใจ

ฉัน...นั่งอ่านความเหงา

ยืมเศร้ากับเงาใบไม้

ลมหนาวลม...ข้างโลมโล่ใจ

ลมหนาวลม...ข้างโลมโล่ใจ

หวังเพียงแต่เรา หยุคเหงา หยุคระทม

ร้องเรียกกรรม...สายลมจงกลับคืน

อาจมีบ้าง บางครั้งที่นั่งฝัน

แต่ว่ามันเจ็บลึก เหมือนใจฝัน

เราหนอเรากับความเหลา...ยังกล้ากลืน

ถูกข่มขืน ทางใจ...ร้านกินพอ...

เอื่อย เอื่อย หวีไหว ใจไปกับลม

วันนี้ฟ้าสวย แดดดูสดใส

ร้องลึกในใจ เรากลับชื่นชม

องค์การนักศึกษาคืออะไร อะไรคือ อมข.

น้อง ๆ และเพื่อนหลายคนคงไม่รู้ หรือว่ายังไม่
และแปลกใจกับคำว่า องค์การนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น
หรือที่เขาเรียกย่อ ๆ ว่า อมข. ว่ามันคืออะไร มีหน้าที่อย่างไร
ประกอบด้วยอะไรบ้าง ในฐานะที่พี่เป็นผู้มาก่อน ก็จะบอก
กล่าวกันพอให้เข้าใจตามประสาพี่น้องชาว มข. ของเราว่าองค์
การนักศึกษาหรือ อมข. นั้น เป็นองค์กรหรือตัวแทนนักศึกษาโดยเกิดขึ้นมากจากการเลือกตั้งของนักศึกษา
ชาวมข. ทุกคนนั่นเอง เมื่อเป็นองค์กรกลางในการทำกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนักศึกษา ไม่ว่าจะ
ด้านวิชาการ ประสพการณ์ การรู้จักสิทธิและหน้าที่ของตนเอง รู้จักรับผิดชอบต่อสังคม การฝึกเป็น
ผู้นำ การเสียสละอาสาพัฒนาและบำเพ็ญประโยชน์ สวัสดิการในด้านต่าง ๆ ของนักศึกษา รวมทั้ง
การกีฬา พละนารมัย บุคลิกภาพ และความสามัคคี ซึ่งถือว่า อมข. เป็นตัวกลางในกิจกรรมนักศึกษา
ในรูปแบบต่าง ๆ โดย อมข. นั้นประกอบไปด้วย 2 ส่วนด้วยกันที่จะรวมเป็น อมข. หรือองค์การนักศึกษา
คือ

1. สโมสรนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น หรือเรียกกันย่อ ๆ ว่า สมข. โดยสมข. มีหน้าที่ในการบริหารงานต่าง ๆ ที่เป็นกิจกรรมต่าง ๆ ที่เป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนักศึกษา ซึ่งก็เปรียบ

มข. เป็นประเทศสมข. ก็คงจะหมายถึงรัฐบาลที่จะบริหารประเทศมข. นั่นเอง โดยทำกิจกรรมหลายรูปแบบ ทั้งศิลปวัฒนธรรม อาสาพัฒนา การเมือง วิชาการ กีฬา หรือแม้แต่งานประจำก็ตาม เช่น รับน้องใหม่ ประเพณี สงกรานต์ ลอยกระทง บายศรี ฯลฯ สิ่งนี้ล้วนแต่เป็นงานของ สมข. โดยทั้งสิ้น ซึ่ง สมข. ก็ยังมีชมรมอีกประมาณ 38 ชมรม ที่สังกัดกับสโมสรนักศึกษา โดยทำงานด้านกิจกรรมนักศึกษา ในรูปแบบแตกต่างกันไป

2. สถานักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น หรือเรียกกันว่า สนมข. โดยสถานักศึกษาจะทำหรือที่เรียกว่า สส. ซึ่งเป็นผู้ที่ได้รับเลือกตั้งมาจากคณะต่าง ๆ และชั้นปีต่าง ๆ ในอัตราส่วนที่แตกต่างกันไปแล้วแต่ประมาณจากจำนวนนักศึกษาในคณะเหมือนกับเลือกสส. แบ่งออกเป็นจังหวัดเป็นเขตนั่นเอง โดยสถานักศึกษาจะมีหน้าที่ในการพิจารณาขออนุญาตในการจัดกิจกรรมเป็นไปด้วยความเหมาะสมหรือว่าเป็นฝ่ายที่ดูแลและควบคุมการทำงานของสโมสรฯ นั่นเอง ซึ่งผู้นำในสถานักศึกษาก็คือประธานสภาที่ได้รับเลือกจากสมาชิกสภาหรือสส. ด้วยกัน

ที่นี้น้อง ๆ และผู้ที่ยังไม่รู้ก็คงพอมองเห็นเงาของ อมข. เลือนลางแล้วซึ่งมันก็คงอยู่ที่ตัวน้องเองที่อยากจะมองเห็นให้มันชัดขึ้น โดยการเดินใกล้เข้ามาหามัน และอยากรู้ว่ามันเป็นอย่างไร อันนี้เรา ก็คงจะมาสัมผัสสุด ถ้าหากฟังคนอื่นพูดก็คงจะไม่ซาบซึ้งเท่าไร สำหรับเรา หรือว่าพอน้องเห็นเลือนลางแล้ว อยากให้มันหายไปโดยการเดินห่างไปไกลไม่หันกลับมามอง

ทั้งที่จริงแล้ว สิ่งที่น่า้องพองจะมองเห็นเลือนลาง ก็คือ อมข. ที่พี่บอกน้องนั้น มันรอน้องอยู่พร้อมที่จะให้น้องเข้ามาสัมผัส มาเรียนรู้ มารับรู้ มาเก็บเกี่ยวเอาประสบการณ์ที่จะหาไม่ได้ง่ายนักในชี

วิตของเราชาว มข. ของเราทั้งพี่และน้องมีสิทธิเหมือนกันทุกคน อย่าปล่อยให้สิ่งที่น่าจะได้หลุดลอยไป สี่ปี
มันไม่นานนะน้องมาลองดูแล้วจะรู้จักมันดีขึ้น

จาก

ผู้มาก่อน 3 ปี

สูญเสี ย

สุภาพ ไชยภ

ทุกเสี้ยวของเวลาที่ผ่านไปทุกวัน ทุกคืน เราเคยนึกถึงบ้างหรือเปล่าว่าเราได้ทำอะไรลงไปบ้างให้สมกับราคาอันแสนมีค่าของเวลาเหล่านั้น ช่วงเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนดสำหรับการร่ำเรียนหลักสูตรปริญญาตรี เพื่อออกไปเป็นทรัพยากรบุคคลที่มีค่าในการพัฒนาประเทศชาตินั้นเพียงพอสำหรับการเข้าใจที่ผิดในการวาดภาพชีวิตในมหาวิทยาลัย หลงระเริงกับสิ่งยั่วยุที่มีให้เห็นอยู่ทุกอย่างก้าว ทำให้เกิดการสูญเสี ยเวลาอันแสนมีค่าไปโดยที่ไม่รู้ตัว เมื่อท่านก้าวมาเป็นที่เขาเรียกว่า "นักศึกษา" จึงต้องมีการ "วางแผน" ที่ดี

ก่อนอื่นท่านต้องตั้งคำถามสำหรับถามตัวเองก่อนว่า "ท่านมาที่นี่เพื่ออะไร และจะทำอะไรต่อไปในอนาคต" ถ้าหากท่านยังไม่ได้มีการวางแผนเลย ในฐานะที่ผู้เขียนผ่านชีวิตที่เขาเรียกว่า "นักศึกษา" มาหลายปี ได้มองย้อนกลับถึงชีวิตอิสระของนักศึกษาจึงได้บอกเล่าแก่สิบมาถึงรุ่นน้อง เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตในรั้วมหาวิทยาลัย โดยมีการใช้เวลาที่มีอยู่อย่างเหมาะสม

"ฝันให้ไกล ไปให้ถึง แม้ไปไม่ถึง แต่ก็ไปได้ไกล" คำพูดนี้หลายท่านคงคุ้นเคยเป็นอย่างดี คำพูดนี้ให้อะไรแก่ท่านบ้าง เมื่อเราต้องการทำอะไรสักอย่าง ถ้ามีความตั้งใจจริงจัง หรือที่เขากำลังฮิตคือ "สุดสุดไปเลย" ความสำเร็จก็จะเป็นของเราในเวลาอันควร แต่ถ้าเรามีความฝันอันสวยหรูแต่ไม่ได้ที่อิสระที่สุดของชีวิตเรา ทำไม่ไม่เอาเวลาเหล่านั้นมาทำสิ่งที่เป็ นประโยชน์สำหรับตัวเอง และส่วนรวม

แหล่งความรู้ในมหาวิทยาลัย ไม่ใช่จะได้จากคณะอาจารย์ที่ประเมินให้กับเรา จาก "แผ่นใส" ที่เขียนไว้ตั้งแต่ปีที่ท่านคณะอาจารย์สำเร็จการศึกษามาใหม่ ๆ ให้เราเท่านั้น แต่ยังมีแหล่งความรู้อื่นที่ท่านควรจะศึกษาเรียนรู้อีกมากมาย

ชีวิตในมหาวิทยาลัยเป็นการจำลองเอาส่วนหนึ่งของชีวิตจริงไว้ เพียงแต่เราจะได้เข้าไปสัมผัสกับทุกแง่มุมของชีวิตจำลองนั้นได้มากน้อยแค่ไหน แต่ก็มีหลายสิ่งที่แตกต่างกันไปบ้าง การเรียนจากตำราอย่างเดียวทำให้บัณฑิตหลายท่าน ซึ่งได้รับสิ่งที่เขาเรียกว่า "เกียรตินิยม" จากมหาวิทยาลัยไม่ประสบความสำเร็จในการทำงานในชีวิตจริง หลายท่านยังคงรองาน และหลายท่านได้งานแต่ปรับตัวเองเข้าสังคมภายนอกไม่ได้ ถึงกับต้องลาออกมาอยู่บ้านเฉย ๆ บางท่านถึงกับเสียดสี คอยหลบหนีสังคมไม่ยอมพบผู้คน ยิ่งร้ายไปกว่านั้นบางท่านโดยเฉพาะสุภาพสตรีต้องฆ่าตัวตายเพราะทนความกดดันในสังคมไม่ได้

การทำกิจกรรมเสริมหลักสูตร เป็นแหล่งความรู้อีกแหล่งหนึ่ง ซึ่งทางมหาวิทยาลัยไม่ได้บรรจุไว้เป็นวิชาบังคับ ใครจะลงทะเบียนหรือไม่ ก็สามารถจบหลักสูตรได้ ซึ่งเราน่าจะเข้าไปสัมผัสเป็นอย่างดี

ยิ่งในขณะที่ท่านมีเวลา เพราะกิจกรรมนี้แหละบรรจุส่วนหนึ่งเหมือนชีวิตจริงไว้มาก หลังจากที่ท่านผละออกจากอกอันอบอุ่นของครอบครัว มาผจญชีวิตในรั้วปัญญาชน เราจะต้องเป็นตัวของตัวเองรับผิดชอบกับชีวิตเราเอง ชีวิตในอนาคตของท่านจะเป็นอย่างไรก็ขึ้นอยู่กับ การวางรากฐานในช่วงนี้แหละ หลายท่านได้รับการประเมินสิ่งต่าง ๆ ให้จนเคยตัว ไม่เคยนึกถึงคุณค่าของสิ่งดี ๆ เหล่านั้น ไม่เคยคิดจะบินปายไขว่คว้าหาสิ่งใหม่ ๆ ด้วยลำแข้งของตนเอง

กิจกรรมจะสอนให้ท่านรู้ถึงศิลปะในการทำงานกับคนอื่นที่มีลักษณะแตกต่างจากตัวเราทุก ๆ ด้าน สอนให้เรามีความอดทน อดกลั้น มาะพยายาม รู้จักแก้ปัญหา ไม่ว่าจะหนักหรือเบา ซึ่งเป็นต้นเหตุของความกดดันของชีวิต รู้จักการเป็นผู้นำที่ดี และผู้ตามที่เยี่ยมของผู้อื่น รู้จักการเสียสละ มีทักษะในการเจรจาพูดคุยกับบุคคลอื่น

บัณฑิตหลายคนบ่นว่าเสียเวลาที่สุดยเปล่าไปในช่วงชีวิตนักศึกษา โดยไม่ได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมเสริมหลักสูตร ท่านจะเป็นอีกคนหนึ่งหรือที่จะสูญเสียเวลาแบบนั้น ความรู้และประสบการณ์ต่าง ๆ ซึ่ง (สามารถ) หาได้จากร่วมมหาวิทยาลัย จะมีค่ามหาศาลหรือหาค่าเทียบไม่ได้ เมื่อเราจบและพ้นออกไปแล้ว

การแบ่งเวลาเป็นแผนที่เราต้องคำนึงถึงเป็นอันดับแรก การแบ่งเวลาให้ถูกต้องจะเป็นการเริ่มต้นที่ดี เวลาไหนจะให้กับการเรียน เวลาไหนสำหรับการออกกำลังกาย ความบันเทิง กาลิเลโอกล่าวว่า "คนเราจะป็นนักวิชาการ และเป็นสามีที่ดีในเวลาเดียวกันไม่ได้ ความเป็นนักวิชาการกับความป็นสามีที่ดีนั้น เป็นปรกัษต์ต่อกัน" แต่พาราเคย์ สามารถเป็นนักวิชาการและสามีที่ดีในเวลาเดียวกันได้ เพราะพาราเคย์ไม่ได้หมกตัวอยู่ในห้องทำงานตลอดเวลาเหมือนกาลิเลโอ พาราเคย์ยังชอบการเที่ยวเตร่สนุกสนานอยู่บ้าง ชอบไปดูละคร ชอบเต้นรำ ชอบไปตากอากาศในที่ต่าง ๆ มีนิสัยขบขัน และสนุกสนาน ซึ่งเป็นความสุขของภริยาและครอบครัว (จากหนังสือ"กุศโลบายสร้างควมยิ่งใหญ่" ของพลตรีหลวงวิจิตรวาทการ) จะเห็นว่า พาราเคย์มีการวางแผนเรื่องเวลาได้ดีมาก ฉะนั้นท่านเองก็สามารถเป็นนักศึกษา และนักกิจกรรมที่ดีในเวลาเดียวกันได้ ถ้ามีการแยกแยะเวลาได้เหมาะสม ไม่หมกมุ่น กับสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างเดียว จึงต้องอาศัยการวางแผนที่ดี

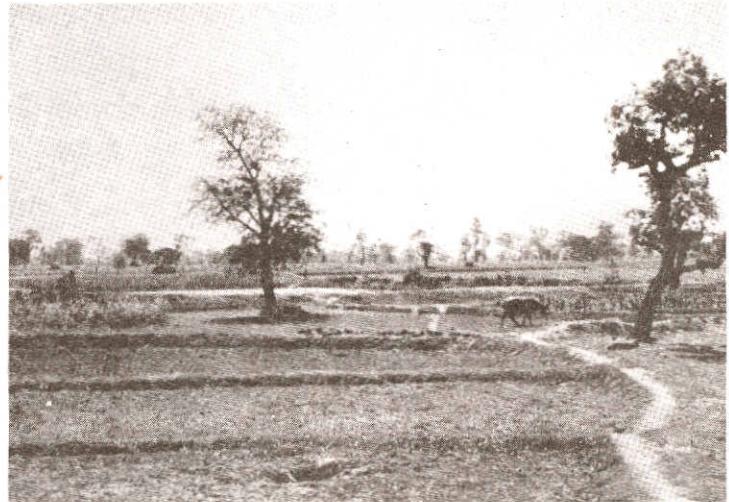
นอกจากการเรียนและกิจกรรมเสริมหลักสูตรแล้ว ผู้เขียนขอแนะนำให้นักศึกษา ควรจะศึกษาค้นคว้าหาความรู้รอบตัวให้มากด้วย โลกภายนอกมีความเคลื่อนไหวไปทางไหนบ้าง เปิดตาของตัวเองให้กว้างไกล ไม่ใช่เพียงแค่อะดับประเทศเท่านั้น ต้องมองให้ทะลุถึงระดับนานาชาติด้วย

การทำความคุ้นเคยกับการใช้เครื่องไมโครคอมพิวเตอร์ก็มีความสำคัญมากเช่นกัน เพราะไม่ว่าเราจะทำอะไรก็ต้องมีส่วนเกี่ยวข้องกับไมโครคอมพิวเตอร์หมด และจะขอแนะนำอีกอย่างหนึ่ง คือ "อย่าทิ้งภาษาอังกฤษ" ที่เราเคยเรียนมา โดยเฉพาะการพูดสนทนา ซึ่งเราจะมองข้ามและคณะจารย์ไม่เคยเน้นย้ำด้วย เพราะภาษาอังกฤษทุกวันนี้มีความสำคัญในการทำงาน หลายท่านหลังจากจบไปแล้วจึงนึกถึงคุณค่าของภาษาอังกฤษ ต้องสูญเสียเงินจำนวนมากโดยไม่จำเป็น เพื่อเรียนพูดภาษาเพิ่มเติมสูญเสียเวลาทั้งขณะที่ทำงานแล้วเพื่อเรียนภาษาเพิ่มเติม ซึ่งน่าจะได้ใช้เวลาเหล่านั้นในการพักผ่อนหลังจากทำงานหนักมาทั้งวัน หรือทำกิจกรรมอื่นที่เป็นประโยชน์ ผู้เขียนเชื่อว่าทุกท่านมีความรู้ภาษาอังกฤษในระดับเดียวกัน แต่ขาดความกล้าที่จะพูดเท่านั้น แม้หลายท่านบอกว่าภาษาอังกฤษกับตัวท่านนั้นเหมือนขมกับปูนผ่านภาษาอังกฤษที่เขาบังคับกับบุญโฆแล้ว แล้วจะให้เรียนเพิ่มอีกนะหรือ แต่เชื่อไหมว่าส่วนใหญ่คนที่ภาษาอังกฤษที่ว่าแย่มากนั้นแหละพูดภาษาอังกฤษเก่งกว่าคนที่ภาษาอังกฤษดีเยี่ยมซะอีก ไม่มีอะไรจะยากเกินความสามารถเราหรอก

มาถึงจุดนี้ท่านได้วางแผนชีวิตของท่านหรือยัง เริ่มตั้งแต่บัดนี้ไม่มีคำว่าสายสำหรับการเริ่มต้นทำสิ่งที่ดี วันไหนว่าง ๆ ก็ลองเปิดหนังสือพิมพ์ดูหน้าสมัครงานดูซิว่า ตำแหน่งงานหรือสาขาอาชีพที่เรากำลังศึกษาอยู่ขณะนี้เขาต้องการบุคคลที่มีคุณสมบัติอย่างไรบ้าง คุณสมบัติใดบ้างเรายังไม่มี ความ

สามารถพิเศษเรามีอะไรบ้างที่จะชนะคู่แข่งในการสมัครงาน จำไว้เสมอว่าผลิตรวันประกันพรั่ง ตอนนั้น อาจจะสายเกินไป

เรียนดี กิจกรรมเช่น ความสามารถสูง งานดีก็เป็นของเรา และเราจะเห็นความแตกต่าง ได้ชัดตอนที่เรทำงานแล้ว ระหว่างตัวเราซึ่งมีการวางแผนตั้งแต่ตอนเรียนกับเพื่อนคนอื่น ๆ เรียนจบ จากสถาบันเดียวกันแต่ทำไมเงินเดือนและงานต่างกัน

ใบไม้ที่หายไป

ในที่สุด

ฉันก็มาพบตัวเองนั่นอยู่ที่โคนต้นไม้ นั่นอีก

ภาพใบไม้อ่อนสีเขียวละมุนเคลื่อนที่เข้ามาในหัวอย่างเซ้าสวาย

จากนั้นก็ค่อย ๆ กลายเป็นสีเขียวสดใส... แล้วก็แดงระเรื่อ

ในวบนั้นเอง

ฉันรู้สึกถูกจู่โจมด้วยความเจ็บปวดที่ตึงลึกและเชือดเฉือนอย่างที่สุด

อย่างไม่รู้ตัว

ฉันลุกขึ้นกอดต้นไม้ข้างหน้าไว้แน่น

แล้วเกร็งสองมือจิกเล็บไปที่ลำต้นของมันอย่างทุรนทุราย

หยาดน้ำสีขาวยันไหลรินมาตามร่องรอยที่ถูกเล็บกรีด

ฉันจึงมองอย่างตะลึงงัน...

เมื่อเหลือบมองเหนือขึ้นไปอีก

ฉันก็รู้สึกสะท้านไปทั้งร่าง

นั่น... ใบไม้่น้อยของฉันไม่ผิคนั้น ๆ...

ช่างเหมือนกันที่ฉันพบในวันแรก
สี่เขี้ยวอ่อนละมุน
เส้นใยสยายอยู่ใต้ผิคือใบละอียดอ่อนเหมือนแก้มเด็ก
อาฉันดีใจเหลือเกิน
ฉันเขย่งเท้าขึ้น

ค่อย ๆ บรรจงจูบแผ่วเบาที่ไปไม่นาน
ครั้งนี้ริมฝีปากของฉันคงจะนุ่มนวลพอที่จะไม่ทำให้เกิดรอยซ้ำขึ้นอีก
หยาดน้ำใสหยาดหนึ่งหยดคลงลึกลงไปมาบนผิวไม้
มันเป็นหยาดน้ำตาของตนเอง
ฉันจะไม่เช็ดมันอีก เพราะไปไม้่น้อยต่างหากที่กำลังเป็นผู้เช็ดน้ำตาให้กับฉัน
เมื่อลคเท้าลงฉันจึงรู้สึกว่
ถึงจะงอกจากต้นเดิมและที่เดิม
แต่ไปไม้ของฉันคงจะอยู่สูงกว่าเก่า
คงเป็นเพราะลำต้นนั้นสูงขึ้น
ฉันดูบรอยเล็บที่ตัวเองกรีดลงไปเมื่อสักครู่นี้เบา
เพิ่งรู้เดี๋ยวนี้เองว่าไม้ต้นนี้เป็นไม้ไม้ผลัดใบ..."

จากรวมเรื่องสั้นและบทกวีชุด ฤดูกาลของเสกสรรค์ ประเสริฐกุล

เลือนหาย

และแล้วก็เลือนไป
เป็นคำถามแววตาผู้มาใหม่
ซึ่งอยู่ในช่วงหลับอันสับสน
ต่อชีวิตปรัชญาการคืนชน
เห็นภาพคนสะท้อนพร่าถูกทำร้าย
มหาวิทยาลัยในก้าวแรก
อาจผิดแผกแปลกมากหลากหลาย
เมื่อไม่ต้องตรงฝืน...อันตราย
มันก็คล้ายแคบแท้แค่เรือนจำ

สี่ สาคศิรสูงศักดิ์รักด้วยเลือด
พร้อมจะเคียดพร่านไหลดยามใครอย่า
อีกบางครั้งแอบเห็นเป็นสีคำ
เมื่อจิตย่ำสำนึกได้ศรีภรรยา
หลายรอยเท้าก้าวมาหาความคิด
แล้วเลี้ยวผิดแค่เข้าก้าวที่สอง
หลายคนค้นปรัชญาค่าควรปอง
โดยยกย่องเกียรตินิยมสมควรมี

ในสนามความรู้ของผู้ใหญ่
นั้นธงชัยเรื่องระยับอยู่กับที่
คราบคำเบื่อนเรือนรางกลางเวที
ถูกคลุมคลี่โดยมายาผู้มาเยือน
จบคำถามในสีหน้าผู้มาใหม่
หนทางไกลเย็นเยียบไม่เห็นเพื่อน
ไร้คำตอบ...และคำถามเล็กตามเดือน
พรั่งนี้ เลือนหายไปในกลุ่มชน

วิทยาสาร สิงหาคม 2515

เวลาในมหาวิทยาลัย

ถ้าจะพูดถึงเวลาในมหาวิทยาลัย เราคงจะหมายถึงช่วงเวลา 4-6 ปี ที่บุคคลส่วนใหญ่ผู้ได้ชื่อว่า "นักศึกษา" ที่จะต้องใช้สำหรับการเรียนในชั้นปริญญาตรี แต่อย่างไรก็ดีก็อาจจะมีความบางคนที่ใช้เวลาเรียนน้อยกว่านี้คือ 1-2 ปี ซึ่งพวกเขาสามารถจบผ่านประศุมมหาวิทยาลัย ซึ่งบุคคลกลุ่มนี้จะถือคติที่ว่า "ไม่มีใครแก่เกินเรียน ยกเว้นแต่จะเรียนจนแก่ (ตายไปแล้ว)"

แต่เนื่องจากเรามีความเชื่อว่าคนปกติหรือคนส่วนใหญ่จะใช้เวลาเรียนตามเกณฑ์ปกติที่มหาวิทยาลัยกำหนด คือ 4-6 ปี ดังนั้นจึงไม่รวมถึงบุคคล 2 ประเภทที่กล่าวมาแล้วข้างต้นนั้น สำหรับหลักสูตรที่เราจะกล่าวถึงนี้เป็นหลักสูตรทั่วไปที่ใช้เวลาเรียน 4 ปี จึงจะได้รับปริญญาและจบออกไปเป็นบัณฑิตเพื่อที่จะไปประกอบอาชีพและบริการชุมชนต่อไป ซึ่งโดยเฉลี่ยแล้วนักศึกษาที่เข้าเรียนมหาวิทยาลัยเมื่อประมาณวัยรุ่นตอนปลาย คืออายุประมาณ 18+1 ปี ซึ่งเราจะสามารถเทียบได้เวลาเรียนในมหาวิทยาลัยกับช่วงเวลาทั้งชีวิตได้เป็น $(4 \times 100) / (18 + 4) = 18.18\%$ คิคอย่างง่ายๆ เลยคือต้องเสียเวลาเรียนมหาวิทยาลัยในขั้นสุดท้ายนี้ประมาณ 1 ใน 5 ของเวลาทั้งชีวิตเลยทีเดียว เห็นไหมล่ะว่าไม่น้อยเลยใช่ไหม

คราวนี้เรามาลองพิจารณากันดูซิว่า เวลา 4 ปี ที่พวกเราได้ใช้ชีวิตอยู่ในมหาวิทยาลัยนี้ ถ้าคิดอย่างพิศดารขึ้นอีก ก็จะได้ทราบว่าจริง ๆ แล้วนักศึกษาอย่างเราใช้เวลาในการเรียนกันเท่าไร ซึ่งตามแผนการศึกษาของทบวงมหาวิทยาลัยปัจจุบันนี้จะแบ่งภาคการศึกษาของทบวงมหาวิทยาลัยปัจจุบันนี้จะแบ่งภาคการศึกษาออกเป็น 3 ภาคศึกษา คือ

ภาคที่ 1 มิถุนายน - ตุลาคม (ประมาณ 4.5 เดือน)

ภาคที่ 2 พฤศจิกายน - มีนาคม (ประมาณ 4.5 เดือน)

ภาคที่ 3 เมษายน - มีนาคม (ประมาณ 2 เดือน)

ซึ่งสำหรับนักศึกษาทั่วไปที่เราจะกล่าวนี้จะไม่นับรวมการเรียนภาคฤดูร้อน เช่น คณะพยาบาลศาสตร์ ซึ่งเรียนในปีที่ 1-3 นักศึกษาเภสัช เรียนภาคฤดูร้อนในปีที่ 1 และ 4 เป็นต้น ส่วนอีกพวกหนึ่งคือเรียนภาคฤดูร้อนเพียงเพิ่มเกรดหรือลุ้นรีไทร์ จึงจำเป็นต้องเรียน ดังนั้นเวลาที่เราจะต้องอยู่ในมหาวิทยาลัยทั้งหมดจึงเท่ากับเวลาเรียน ปี1+ปี2+ปี3+ปี4 หรือ เท่ากับ $9+9+9+9=36$ เดือน

ใน 36 เดือนนี้เราไม่ได้เรียนทุกวัน หากแต่เรียนสัปดาห์ละ 5 วัน คือ จันทร์-ศุกร์ เท่านั้น ดังนั้นเวลาที่เหลือในการเรียนจริงคือ $5/7 \times 36 = 25.7$ เดือน หรือง่าย ๆ คือประมาณ 26 เดือน

อย่างไรก็ตามนอกจากกิจกรรมการเรียนแล้ว ในฐานะที่เราเป็นมนุษย์ปุถุชนคนธรรมดาคนหนึ่ง เราจึงจำเป็นต้องมีกิจกรรมอื่นอีก เช่น พักผ่อนนอนหลับ คิดประมาณวันละ 8 ชั่วโมง รวมเวลาที่เราใช้ในการทำกิจกรรมทั้ง 2 กลุ่มนี้ รวม 12 ชั่วโมงต่อวัน ดังนั้นเราจึงเหลือเวลาที่จะใช้ในการศึกษาจริง ๆ เพียงครึ่งหนึ่งของ 26 เดือน คือ 13 เดือน (โดยประมาณ) หรือถ้าคิดเป็นปีก็เท่ากับหนึ่งปีหนึ่งเดือนเท่านั้น ซึ่งเป็นเวลาที่น้อยเสียเหลือเกินใช่ไหมล่ะ คิดไปแล้วก็ใจหายนะ

ดังนั้นเพื่อให้เข้าใจง่ายเราจึงสรุปแผนภูมิในการเรียนมหาวิทยาลัยได้ดังนี้

- 1) จำนวนเวลาเรียนตามหลักสูตร
4 ปี หรือ 48 เดือน
- 2) จำนวนเวลาที่นักศึกษาอยู่มหาวิทยาลัย
36 เดือน
- 3) จำนวนเวลาเฉพาะวันที่มีการเรียน
26 เดือน
- 4) จำนวนเวลาสุทธิที่สามารถใช้เรียนจริง
13 เดือน หรือ 1.1 ปี

นั่น...เห็นไหมล่ะว่า ถ้าเราคิดอย่างพิศดารขึ้นแล้ว เราจะพบว่าเรามีเวลาเพียง 13 เดือน หรือ 1.1 ปี เท่านั้น ในการศึกษาและแสวงหาความรู้ในการที่จะให้ได้มาซึ่งปริญญาที่เรามุ่งหมาย ซึ่งอันที่จริงแล้วเรายังมีอีกหลายอย่างที่ไม่ได้กล่าวถึงในการคำนวณเวลาในครั้งนี้ เช่น วันหยุดพิเศษ วันเจ็บป่วย วันติดฝน วันเบา ๆ หรือเวลา สำหรับกิจกรรมนอกหลักสูตร เช่น รับประทานอาหาร จิบแฟน ๆ และในทางตรงกันข้ามเราก็ไม่ได้หมายความว่าทุกคนจะมีเวลาเพียงเท่านี้ เพราะบางคนอาจใช้เวลาวันเสาร์-อาทิตย์ เข้าห้องสมุดเพื่อแสวงหาความรู้ด้วยตนเองโดยวิธีอื่น อีกมากมาย

ซึ่งที่เขียนมาทั้งหมดนี้ก็หวังเพียงว่าจะทำให้ผู้อ่านได้เห็นคุณค่าของการใช้เวลาในมหาวิทยาลัยให้มากขึ้น เพราะเวลาที่ผ่านไปแล้วย่อมไม่หวนกลับมาอีกอย่าแน่นอนเหมือนกับที่บอกไว้

(สายนายอมไม่ไหลกลับ) อย่างน้อยก่อนที่ท่านจะโคตเรียนหรือโคตร่วมก็ขอให้หยุดคิดสักนิดว่า
คุ้มแล้วหรือที่จะขโมยเวลาเรียนซึ่งมีเพียง 13 เดือนของเรานั้นไปเสีย คิดดูเถอะ...

"ต้าร์"

ถึง...เธอ

ฉันไม่อาจกล่าวคำว่า "ยินดี" สำหรับเธอเพราะ
การแข่งขันมันเพิ่งเริ่มขึ้นเท่านั้น สำหรับที่นี้คงไม่แตกต่าง
จากที่อื่นใดในโลกของคำว่า "มหาวิทยาลัย" ที่นี้มี
"นักป้อนข้อมูล" ทำหน้าที่ป้อนข้อมูลสำเร็จรูป ซึ่งตาม

หน้าที่ของเธอคือบันทึกมันไว้ใน "หน่วยความจำ" ด้วยเหตุที่ชะตากรรมของเธอ อยู่ในอ้อมมือของเขาเหล่านั้น
ในโลกนี้มีทฤษฎีมากมายที่พยายามตั้งหน้าตั้งตาอธิบายถึงสิ่งต่าง ๆ ทั้งที่ "มันเป็น" หรือ "ไม่เป็น" และ
โดยที่นักป้อนข้อมูลเองก็เป็นศิษย์สำนักต่าง ๆ ซึ่งต่างก็พยายามอธิบายถึงสิ่งที่เขาเชื่อ แม้ว่าทางเลือกจะ
เป็นของเธอก็ตาม แต่ในที่สุดเธอก็จะถูกกลืน เพื่อการดำรงอยู่ในสังคมเพื่อการยอมรับ ใช่ว่าความสำเร็จ
มันคือเกียรติยศที่เลิศหรูซะเหลือเกินจริง ๆ (จริงมัน) เราคงไม่ปฏิเสธใช่ไหม ฉันเองก็เป็นมนุษย์ธรรมดา
หนึ่งเหมือนคนอื่น ๆ นั่นแหละที่มีหน้าที่บันทึกข้อมูล เข้าหน่วยความจำ (อย่างเอาเป็นเอาตาย) เพียง
แต่ไม่ทั้งหมดหรอก เพราะไอ้ตัวความคิดหลาย ๆ ตัวมันได้เล็ดลอดออกมานอกหน่วยความจำจนได้สัญญา
แล้วมักตั้งคำถามกับตัวอื่น ๆ ที่อยู่หน่วยความจำด้วยว่า "กำลังทำอะไรอยู่วะ" หรือไม่ก็ "ทำอะไรอะไร"
และคำถามอะไรอีกมากมาย แต่คงไม่มีคำตอบสำเร็จรูปให้เธอแบบนักป้อนข้อมูลหลายคนหรอกนะ

แล้วอย่าลืมว่าที่นี้มหา'ลัยส่วนจะมหา'หลอกหรือเปล่าไม่รู้นะ แต่อย่างไรก็ตามเราก็มีความเป็นนักศึกษา
กันแล้วซึ่งในความเป็นนักศกษาก็เป็นนักอื่น ๆ อีก เช่น นักกิจกรรม หรือนักการเมือง (โอ้โฮ...เพื่อมวล
ชนผู้ทุกข์ยาก อื้อหือ...) พลังศรัทธาแก่กล้า แบบว่าประชาธิปไตย... เอ็ก... เมาม่งย้อมใจ... เพราะ
คู่ไม่ได้เป็นประธานสภาไม่ได้เป็นหญิงในสภา (เด็กเซงหุย) เฮ้า... รินแล้วยก แล้วมาร้องเพลงเพื่อชีวิต
กัน เฮ้า...กรีก กระระริบ...กรึบ...กรึบ... โอ้ละเน้อ... เขาเป็นนักกิจกรรมผู้ยิ่งใหญ่เมื่อก่อนจบออกไป
ขอจัดวันอาสาฬหบูชาให้แค่ท่านผู้เดียว "ขอบคุณครับขอให้พวกเราทุกคนอุทิศตนเพื่อมวลชนอย่างเหนียว
ยากเช่นเป็นตัวอย่าง ร่วมพลังสร้างสรรค์สังคม ถ้าไม่มีเทียนเช่นผม ที่นี้คงไม่สว่าง (ก็ถ้าไม่เปิดไฟหรือ
ไฟดับแล้วมันจะสว่างไดยังัยครับท่าน" ยังมีอีกนะในความฝัน นักศึกษายังเป็นนักรักด้วย (กลางวันฉัน
หนาว กลางคืนฉันโหยหอน) ยังเป็นนักแข่งขันรายการมาตามนัด (วันสอบ) เป็นนักกีฬา (สนามข่าวใคร
อย่างแตะ) นักรบและนักคณะนิยม (เฮ้า...ตีเข้าไป ตีเข้าไป สร้างโลกให้สดใส ตุเป็นหญิงในมอ) ออก
ค่ายพัฒนาพัฒนา (ออกค่ายสัมผัสชีวิตชนบท สร้าง ๆ ทำ ๆ เสร็จแล้วก็กลับ หลังจากนั้นก็ตามเวร
ตามกรรมเนาะหมู่เขาเนาะ) นักวิากและนักเทศนาสั่งสอน (ทั้งหมดจัดแถว...คณะเดียวกันนะรักกันไว้พี่
ทำเพื่อน้องนะ) ที่ฉันนึกได้ก็แค่นี้แหละ ยังมีอะไรอีกเยอะเลย เอกแค่นี้แหละ คิดว่าเธอคงได้เห็นและ
เป็นเองบ้างแหละนะ ที่เขียนมาทั้งหมดคงเป็นเรื่องเป็นราวอะไรนักหรืออาจเป็นเพียงมุ่มมองแคบ ๆ ซึ่ง
เธอคงไม่ต้องจริงจังกับมันมากนัก และมันไม่ใช่อาหารสำเร็จรูปสำหรับใครด้วยถ้าเธอพบอะไรนอกจากนี้
ก็เล่าให้ฉันฟังบ้างสิหรือเล่าต่อ ๆ ไปก็ได้

เอกพล ศุกสินธุ์
ปลายฤดูร้อน 34

ขวัญมอดดินแดง

ขวัญเมืองขอนแก่น
รื่นรมย์งามสมเป็นแหล่ง
เปรียบแล้วก็ปาน
เมื่อคำนึงซึ่งในหทัย
ขวัญชาวมอดดินแดง
กาลพฤษภงามนั้น
ดั่งไม้ยืนต้น
ขวัญชาวมอดดินแดง
สามัคคีกัน
ทั่วแดนฟ้าแห่งเรา...

ไม่มีใครมั่นเหมือนมอดดินแดง
ชาวมอดดินแดงพร้อมเพรียงแรงภูมิใจ
วิมานหล้า ชื่นราตรี ทิวา ธรรมมาได้
ไผ่ผืน
ไม่เคยห่างแล้ง เพราะแรงใจมั่น
ยังยืนเป็นขวัญหอมชีวิตน นุชา
ทนห่างแล้ง
ต้นอุรา
ไผ่ผืนศรัทธา

มารู้จักกับสโมสรนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น

ชุด "มอดินแดง" 2534

กรรมการสโมสรนักศึกษา ปี 2534

ชุด "มอดินแดง"

1. นายพิทยาวัฒน์ บรรจมาตย์ (เพี้ยว)	นายกสโมสร	วศ. 4
2. นายธรรกิจ ฐานวิเศษ (ออก)	อุปนายกชาย	มศ. 4
3. นายชูพงษ์ อรัญชิต (พงษ์)	รองนายกฝ่ายกิจการพิเศษ	ก. 4
4. นางสาวเพ็ญประภา สิบศิริ (เอ๋)	อุปนายกหญิง	สาสุฯ 3
5. นางสาวศศิธร ผ่องศรี (น้อง)	รองนายกฝ่ายบริหาร	เทคนิค 4
6. นายวิชา อินทรประสิทธิ์ (กุง)	รองนายกฝ่ายวางแผนพัฒนา	วศ. 3
7. นายเอกวินทร์ อุคำ (เอก)	ประธานกีฬากลาง	ศศ.(พลจ) 4
8. นายสมศักดิ์ เหลืองวิเศษ (เจ๊อ)	ประธานฝ่ายวิชาการ	วศ. 4
9. นายชัยชนะ เตียวศิริทรัพย์ (จิ๋ว)	ประธานฝ่ายสวัสดิการ	มศ. 4
10. นางสาวมรกต อคิดโต (หวาน)	เหรัญญิก	มศ. 4
11. นางสาวปิยะนาถ สระสงคราม (ติ่ม)	เลขานุการ	มศ. 3
12. นายเสกสรร สิทธิบุรณ์ (เสก)	ประธานเชียร์กลาง	ก. 4
13. นายไผ่ชิต ขวาชอง (อ้อ)	ประธานฝ่ายบำเพ็ญประโยชน์	ก. 4
14. นางสาวนุจรี ท้าวไทยชนะ (นุช)	ประธานฝ่ายศิลปวัฒนธรรมบันเทิง	มศ. 4

15. นายอภิชาติ ชมภูบุตร

ประธานฝ่ายประชาสัมพันธ์

เทศบาล 3

16. นายรุ่งโรจน์ ลำพาย (เป้)

ประธานฝ่ายประสานงานนอก

วศ. 3

และน้อง ๆ เพื่อน ๆ อีกมากมาย... เช่น

- น้องช้าง มศ. 2

- น้องป๋ม พยาบาล 2

- น้องแอ็ค มศ.2

- น้องต๋าว พยาบาล 2

- น้องโน๊ะ เทคโนโลยี 3

- น้องนุช พยาบาล 2

- น้องแหม่ม มศ. 3

- น้องต๋าย มศ. 3

- น้องหนอน พยาบาล 2

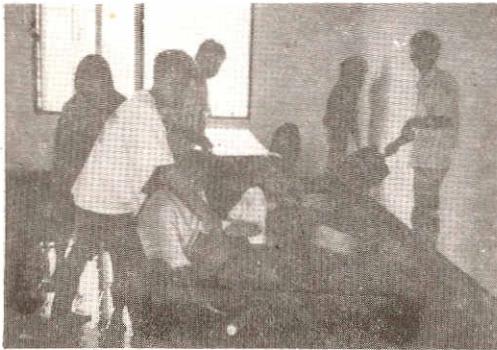
- น้องโตน ศศ. 3

- น้องจ๋อย วศ. 3

และพี่ เพื่อน น้องอีกมากมาย... เกินจะกล่าวหมด อยากรู้มา สวมข. สิ

อย่างนี้... ก็ สมช. นะ

120 ชั่วโมงวิกฤตกับ "มาจุ่ม มาโฮม"

ในความรู้สึกของร่างกายมันเหนื่อยแทบจะไม่มีแรงพอที่จะหายใจ เหนื่อยจนหมดความคิด เหนื่อยจนหลับไปไม่รู้ตัว หรือที่เรียกว่า "พิวส์ขาด" แต่ในบางเสี้ยวของวินาทีของความเหนื่อยนั้นหน้าของน้องใหม่ก็ผุดขึ้นมา ทำให้พวกเราต้องคิดว่าพวกเราไม่เหนื่อย พวกเราไม่เพลีย ไม่่งวง เราฮึดสู้ เพราะเวลาของเรามีน้อยมาก 120 ชั่วโมง กับหนังสือร้อยกว่าหน้า ซึ่งปกติทำกันต้องใช้เวลาเป็นเดือน ในการรวบรวมข้อมูล ภาพและอื่น ๆ ที่จะใช้ประกอบ แต่เรากองบรรณาธิการ "มาจุ่ม มาโฮม" ไม่มีเวลาขนาดนั้น เราจึงทำงานแบบชั่วโมงต่อชั่วโมง นาทีต่อนาที เพราะทุกเวลานาที มีค่ามากสำหรับพวกเราที่จะทำเพื่อ น้อง ๆ ของชาวมข. ของเรา ตอนเช้าเราจะตื่นแต่เช้า เพื่อเรียน สอบฝึกงาน ซึ่งก็เป็นอันทราบกันดีว่าทุกคนจะหลับ ๆ ตื่น ๆ กันในการที่ไปปฏิบัติภารกิจของตนเอง จากเข้าน้ำโมงเย็น หรือมากกว่านั้น ถึงจะได้พักผ่อน ช่วงนี้เราพักผ่อนคล้ายอารมณ์อันเครียดและเหนื่อยมาทั้งวัน จากนั้นตกค่ำพวกเราจะมารวมกันเพื่อที่จะมาร่วมแรงกัน จนเกิดคำว่า "มาจุ่ม มาโฮม" ซึ่งก็หมายถึงมารวมกันมาช่วยกันเพื่อที่จะทำ เราช่วยกัน บางคนพิมพ์ บางคนเรียงหน้า จัดคัมมี แม้ว่าอยากจะหลับก็หลับไม่ได้ อยากจะกินก็ต้องอด เพราะทุกคนต่างหมดตัวกัน แต่เรายังสู้เพื่อคำว่า "น้อง" จนถึงเช้าของวันใหม่ ที่ทุกคนต้องแยกย้ายกันไปเรียน สอบ หรือฝึกงานของตัวเอง มันเป็นวัฏจักรย่อย ๆ ในช่วง 5 วัน ยิ่งวันหลัง ๆ จิตใจของพวกเรายิ่งแห้งแล้งเหมือนกับความแห้งแล้งดินแดนกระแหว่งของภูมิภาคอีสานของเรา เพราะพวกเราขาดกำลังใจ ที่จะมาเป็นหน้าหล่อเลี้ยง เนื่องด้วยเพราะทำหนังสือไปโดยที่ยังไม่ออก ถ้าทำ

เสร็จ ไม่มีเงิน อะไรจะเกิดขึ้น แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อพวกเราชาว "มาจุ่ม มาโฮม" พากันพูดถึงความหวังของเรา ที่ต้องการสื่อความหมายของหนังสือเล่มนี้ให้กับน้องใหม่ ดังที่ว่า ต้องการให้น้องใหม่รับรู้ความเดือดร้อนของพี่น้องร่วมชาติเรา แล้วน้องใหม่มาจุ่ม มาโฮม มารวมตัวกันเพื่อที่จะมาเรียนรู้ทั้งวิชาการ ประสบการณ์และร่วมกันไปพัฒนาประเทศชาติของเราให้ร่มเย็น ไม่มีคำว่าอีสตาร์แห่งแล้ว มีแต่ความชุ่มชื้น มีน้ำที่จะหล่อเลี้ยงชีวิตพี่น้องของเรา จิตใจของพวกพี่ตอนนี้ก็เหมือนกัน ขอเพียงสักนิด ที่น้องได้อ่านแล้วทำให้น้องเกิดความรู้สึกเล็ก ๆ ว่าอยากมาร่วมมือกัน แก้ไขปัญหาพัฒนาสิ่งต่าง ๆ ให้มันดีขึ้น นี่แหละเป็นสิ่งที่พวกพี่ต้องการมาหล่อเลี้ยงจิตใจของพวกพี่ ๆ แล้วสักวันหนึ่งทั้งน้องและพี่จะได้มาจุ่ม มาโฮมเพื่อทำอะไรร่างอย่าง รอนะคงอีกไม่นานพี่จะรอน้อง

จาก
บรรณาธิการมาจุ่ม มาโฮม

กว่าจะมาถึงก้าว...นี้

เราเริ่มต้นกันจากศูนย์ นับหนึ่งก้าว สองก้าว สามก้าว และจนถึงก้าวนี้ที่เป็นก้าวสุดท้าย มันไม่ได้ง่ายเลย เพราะในแต่ละอย่างก้าว เราต้องฝ่าขวากหนาม อุปสรรคมา ทั้งเงิน เวลา คนและอื่น ๆ แต่อย่างไรก็ดีจากการที่เรามารวมตัวกัน มาทำงานร่วมกัน จากหนึ่ง...เป็นสอง...เป็นสาม...และในที่สุดก็หลาย ๆ คน ทั้งพี่ เพื่อน น้อง และใครบางคนจนทำให้เกิด "มาจุ่ม มาโฮม" ขึ้น ทั้งนี้ก็เพราะเหตุจาก...

กำลังใจ...

ที่ได้ จาก น้องเฮ้ น้องตาร์ น้องปุ้ม น้องก้อย น้องแอ๊ด น้องโน๊ะ ป้าเพ็ญ ที่มาเป็นเพื่อนกิน นิ่งดู และน้องเฝ้า รวมทั้งน้องฉาจากจุฬาฯ ที่แวะมาเยี่ยม ที่สำคัญที่สุดคือ "น้องโหม่" นั้นเอง

ป ร ิ ท ิ ก ำ ร
ส วั ส ติ ก ำ ร
ของ มหา'ลัย เพื่อคุณ !

ทุน

มหาวิทยาลัย มีทุน

การศึกษาเรียนดีแต่ยากจนอยู่
หลายประเภท

1 ทุนการศึกษา

ทุนรัฐบาล เป็นทุน
ของรัฐบาลจัดสรรให้กับมหา-
วิทยาลัยเพื่อช่วยเหลือด้านการ
ศึกษาแก่นักศึกษาที่เรียนปาน
กลาง มีฐานะยากจน มีความ
ประพฤติเรียบร้อย ไม่เคยรับ
โทษทางวินัย และไม่เคยรับทุน

การศึกษารึ้นโดยอยู่ และต้องมี
ภูมิลำเนาเมื่อตอนเข้าศึกษาอยู่
ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
เป็น เวลาอย่างน้อย 1 ปีการ
ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอน
ปลาย

มหาวิทยาลัยจะจัดสรร
ทุนให้นักศึกษาทุกคณะในแต่
ละปีการศึกษา โดยในปีการ
ศึกษา 2534 มีทุนการศึกษา
จำนวน 554 ทุน ทุนละ
4,000 บาท

ทุนเอกชน เป็นทุน
เอกชนหรือนิติบุคคล มอบให้
แก่นักศึกษาของมหาวิทยาลัย
ตามคุณสมบัติที่เจ้าของทุนหรือ
มหาวิทยาลัยกำหนด การรับ
ทุนอาจได้รับเพียง 1 ปี หรือ
อาจรับต่อเนื่องจนสำเร็จการ

ศึกษา โดยไม่จำกัดภูมิลำเนาผู้
รับทุน...

สนใจติดต่อขอใบสมัคร และ
รายละเอียดที่ แผนกบริการ
การศึกษาทุกคณะ หรือที่
หน่วยทุนการศึกษากองกิจการ
นักศึกษา โทร. 1681,1781

2 เงินช่วยเหลือ อาหารกลางวัน

มีผู้มีจิตเป็นกุศล ต้อง
การช่วยเหลือการศึกษาของ
เยาวชนได้บริจาคเงินเพื่อให้
มหาวิทยาลัยจัดสรรเป็นทุน -
อาหารกลางวันแก่นักศึกษาที่
ขาดแคลน คนละ 300 บาท

ต่อเดือน สนใจรายละเอียด
ติดต่อได้ที่

- หน่วยทุนการศึกษา
กองกิจการนักศึกษา
โทร. 1681
- งานแนะแนวและจัดหางาน
อาคารหลังหอ 2
โทร. 1788

3 เงินยืมฉุกเฉิน

เป็นเงินจากการบริจาค
ของศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยขอนแก่น
เอกชน หรือนิติบุคคล
หรือการจัดกิจกรรมหารายได้
ของมหาวิทยาลัยที่ระบุให้ใช้
เป็นเงินยืมฉุกเฉิน เพื่อเป็น

สวัสดิการแก่นักศึกษาที่มี
ความจำเป็นรีบด่วนในการใช้
เงินเพื่อการศึกษา ค่ารักษา
พยาบาล หรือความจำเป็น
อื่น ๆ โดยยืมได้ครั้งละ 300
บาท และส่งคืนภายในสาม
เดือน ติดต่อได้ที่...

- ๐ กองกิจการนักศึกษา
โทร.1681
- งานแนะแนวและจัดหางาน
- ๐ อาคารหลังหอ 2 โทร.1788๐

เรียนดี ๆ
ทำไม...?

จะเลี้ยงพ่อแม่
ให้รวยด้วยนะ

บริการสุขภาพ

ใ้หน่วยบริการสุขภาพ

เป็นหน่วยงานที่จะช่วยเหลือดูแลนักศึกษาในยามที่เจ็บป่วย โดยจะให้บริการปฐมพยาบาล ตรวจรักษา จ่ายยา และออกใบรับรองแพทย์ตามหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขในระเบียบการบริการสุขภาพ

ในกรณีนักศึกษาเจ็บป่วยเล็กน้อย หรือในช่วงเวลาออกราชการติดต่อ รับประทานที่กรรมการหอพักที่นักศึกษาพักอยู่

กรณีเข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาล ศรีนครินทร์นั้น นักศึกษาจะต้องผ่านการวินิจฉัย และส่งตัวจากแพทย์ประจำหน่วยสุขภาพก่อนทุกครั้ง ยกเว้นกรณีฉุกเฉินรุนแรงหรืออุบัติเหตุ ให้ไปรับการรักษาที่ตึก

อุบัติเหตุของโรงพยาบาลได้เลย แล้วจึงให้มาติดต่อขอรับใบส่งตัวที่หน่วยสุขภาพทุกครั้ง

สถานที่ตั้ง

ตั้งอยู่ที่อาคารหลังหอ 2 โทร.1501

เวลาทำการ

8.30-16.30 น. ทุกวันเว้นวันหยุดราชการ
11.00-12.00 น. พัก
12.00-14.00 น. ตรวจโรคโดยแพทย์

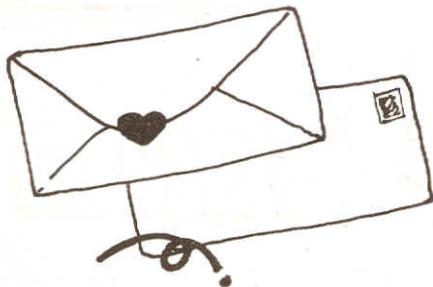
การบริการคลินิกบาดเจ็บ ทางภารภีฟ้า

10.00-11.00 น. ทุกวันพุธและวันศุกร์

หน่วยไปรษณีย์

มหาวิทยาลัยมีหน่วยไปรษณีย์ เพื่อ
รับรษณาคณิติ โทรเลข และจดหมายจาก
ไปรษณีย์โทรเลข (ปณ.มหาวิทยาลัยขอนแก่น
รหัส 40002) และจัดแยกจดหมาย
ติดประกาศรายชื่อนักศึกษาที่มีรณาคณิติและ
โทรเลข

มีปัญหาเกี่ยวกับรณาคณิติ โทรเลข
โทร. 1502

ไปรษณีย์

ที่ทำการไปรษณีย์โทรเลข มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ภายในมหาวิทยาลัย ยังมีที่ทำการ
ไปรษณีย์โทรเลข สังกัดสำนักงานสื่อสาร
ไปรษณีย์เขต 4 ขอนแก่น ซึ่งให้บริการใน
ด้านต่าง ๆ เหมือนไปรษณีย์อื่น ๆ

สถานที่ตั้ง

ตั้งอยู่ตรงข้ามโรงอาหาร 1 ติดต่อโทร. 1836

มหาวิทยาลัย มีรถ
เมลล์วิ่งเข้า - ออก ตั้งแต่เวลา
05.30 - 21.00 น. โดยเป็น
รถสองแถวสีฟ้า สาย 8 และ
จะวิ่งตามเส้นทางดังนี้

รถสายเก่า

(สังเกตจากป้ายหน้ากระจก)

คันสาย อาคารพลศึกษา-
หอพักสโมสรนักศึกษา-โรงอา
หาร 1- สโมสรอาจารย์-หลัง
ร.พ.ศรีนครินทร์ - คณะพา
บาล-คณะสาธารณสุข-คณะ
วิศวกรรม-สะพานขาว-สำนักงาน
อธิการ 1,2-คณะศึกษา-เข้า
เมืองขอนแก่น...

รถสายใหม่

คันสาย หน้าโรงพยาบาลศรี
นครินทร์-ธนาคารไทยพาณิชย์
-สโมสรอาจารย์-ตึกชีวะ-คณะ
วิทยาศาสตร์-สำนักงานไปรษ
ณีย์-หอสมุดกลาง-โรงอาหาร
2-สำนักงานอธิการ1,2-คณะ
ศึกษา-เข้าเมืองขอนแก่น...

อัตราค่าโดยสาร

ขึ้น-ลงภายใน มข.	1 บาท
ขึ้น-ลงภายนอก มข.	2 บาท
มข.ถึงในเมืองขอนแก่น	2 บาท

ตั้งแต่เวลา 18.30 น. เป็นไป
2 บาท ทุกระยะ

มีปัญหาเกี่ยวกับรถเมลล์
ติดต่อ ...

งานรักษาความปลอดภัย
(รปภ.)

โทร. 119,1234

รถเมลล์

ร.ด.

นักศึกษาที่สนใจจะเข้ารับการฝึกวิชาทหารให้ไปติดต่อขอรับใบสมัครเข้ารับการฝึกได้ที่หน่วยฝึกกำลังสำรอง กองกิจการนักศึกษา สำหรับ นักศึกษาที่ไม่สมัครเข้ารับการฝึกทหาร เมื่อถึงปีที่จะต้องตรวจสอบเลือกเข้ารับราชการทหารให้นำ ส.ด.๑ ไปติดต่อขอผ่อนผันที่หน่วยฝึกกำลังสำรองภายในวันที่ 15 พฤศจิกายนของทุกปี

มีปัญหา ติดต่อ

กองกิจการนักศึกษา โทร. 1781

หอสมุด

หอสมุดกลางตั้งอยู่ตรงข้ามโรงอาหาร 1 ให้บริการตั้งแต่ 08.30-16.30 น. ปิดเสาร์-อาทิตย์ ยกเว้นช่วงใกล้สอบ หอสมุดจะขยายเวลาให้บริการเพิ่มขึ้น ซึ่งจะประกาศให้ทราบเป็นคราว ๆ ไป

นอกจากหอสมุดกลางแล้ว คณะต่างๆ ยังมีห้องสมุดประจำคณะด้วย นักศึกษาสามารถติดต่อทำบัตรได้ที่ห้องสมุดนั้น ๆ

มหาวิทยาลัยยังมีศูนย์หนังสือตั้งอยู่โรงอาหาร 1 เปิดจำหน่ายหนังสือวิชาการทุกแขนง หนังสือที่มีคุณค่า ตลอดจนถึงอุปกรณ์การศึกษาต่าง ๆ....

สนใจทำบัตรหอสมุดกลางได้ที่บรรณารักษ์

หอสมุดกลาง โทร. 1360, 1369...

โภชนาการ

มหาวิทยาลัยขอนแก่นให้เอกชนเข้ามาจำหน่ายอาหารให้นักศึกษาในราคาที่เหมาะสม ณ บริเวณโรงอาหาร 1 และโรงอาหาร 2 รวมทั้งร้านค้าแผงลอยที่จำหน่ายอาหารบริเวณหอพักนักศึกษา โดยมหาวิทยาลัยควบคุมราคา-ปริมาณของอาหาร ตลอดจนคุณภาพและความสะอาดหากร้านค้าไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย โปรดแจ้งได้ที่

หน่วยโภชนาการ กองกิจการนักศึกษา
โทร. 1581, 1681, 1781 และ 1502

ร้านค้าสหกรณ์มหาวิทยาลัยขอนแก่น

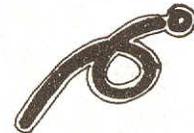
เปิดจำหน่ายสินค้าอุปโภคและบริโภคให้กับนักศึกษาและบุคลากรในมหาวิทยาลัย โดยสหกรณ์เปิดรับผู้สนใจเข้าเป็นสมาชิกซึ่งสมาชิกจะได้รับเงินปันผลในช่วงสิ้นปีด้วย

ร้านค้าสหกรณ์ ตั้งอยู่บริเวณโรงอาหาร 1 ตรงข้ามศูนย์หนังสือ โทร. 1809

นอกจากร้านค้าสหกรณ์แล้ว บริเวณโรงอาหาร 1 ยังมีบริการของร้านค้าคัดผม ชาย

สหกรณ์.-

-หญิง ร้านถ่ายเอกสาร ร้านขายของที่ระลึก และร้านขายของเบ็ดเตล็ดหลายร้าน

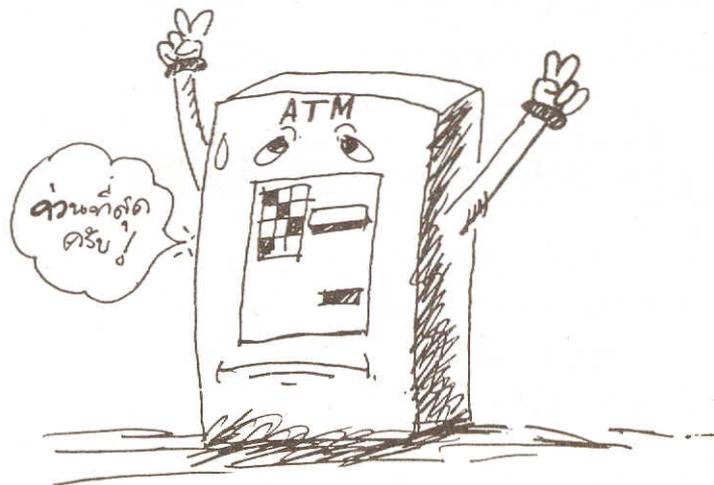

BANK อ ATM

ที่ตู้ ATM

- 1 ธนาคารไทยพาณิชย์ หน้าร.พ.ศรีนครินทร์
- 2 ธนาคารไทยพาณิชย์ บริเวณโรงพยาบาล 1
- 3 ธนาคารกรุงไทย บริเวณสำนักวิทยบริการ (หอสมุดกลาง)

ธธนาคารไทยพาณิชย์ สาขามหาวิท-
ยาลัยขอนแก่น เปิดให้บริการตั้งแต่เวลา
08.00-15.30 น. ปิดเสาร์-อาทิตย์โดยให้
บริการเหมือนกับสาขาอื่น ๆ
รวมทั้งมีตู้ ATM. ของธนาคาร-
ไทยพาณิชย์ และของธนาคารกรุงไทย

แนะแนว-จัดหางาน

งานแนะแนวและจัดหางานมีหน่วย
บริการนักศึกษาดังนี้

1. หน่วยให้คำปรึกษา

นักศึกษาที่ไม่สบายใจทั้งในเรื่องส่วนตัว เรื่องเรียน เรื่องครอบครัว เรื่องเพื่อนฝูง เรื่องการเงิน หรือเรื่องต่าง ๆ ซึ่งไม่สามารถแก้ไขได้หน่วยนี้มีอาจารย์ที่พร้อมจะรับฟังความไม่สบายใจของนักศึกษา

2. หน่วยบริการจัดหางาน

นักศึกษาที่สนใจอยากจะทำงานเพื่อหารายได้ ช่วยแบ่งเบาภาระทางบ้าน หรือหาประสบการณ์ในช่วงเวลาว่าง นอกเวลาเรียน ติดต่อได้ทุกเวลา

3. หน่วยบริการสนเทศ

หน่วยนี้เหมือนห้องสมุดขนาดย่อม มีหนังสือพ็อกเก็ตบุ๊กไว้ให้ยืม ครั้งละ 2 เล่ม มีหนังสือที่ให้ความรู้ด้านการศึกษาต่อในระดับปริญญาโทของสถาบันอุดมศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศ มีข่าวสารการรับสมัครงาน หนังสือพิมพ์ และหนังสืออีกมากมาย นอกจากนี้ยังบริการวีดีโอที่ให้ความรู้ เทปที่น่าสนใจอีกด้วย

4. หน่วยบริการแบบทดสอบ

ให้บริการแบบวัดทัศนคติ, แบบทดสอบ ด้านบุคลิกภาพ และความถนัดด้านอาชีพ, แบบสำรวจต่าง ๆ เช่นการกล้าแสดงออก, การเป็นผู้นำ ฯลฯ

5. หน่วยพัฒนาบุคลากรและ จริยธรรม

หน่วยนี้มีโครงการบรรยายที่น่าสนใจ
มีโครงการทัศนศึกษาที่เป็นประโยชน์ในการ
พัฒนาตนเองอีกมาก ขอเชิญติดตามและ
สมัครเข้าร่วมโครงการได้

หากมีเวลาสักนิดก็คิดถึงเราบ้าง
งานแนะแนว

สถานที่ตั้ง

งานแนะแนวและจัดหางานอาคารหลังหอ 2
ชั้น 2 โทร. 1788

"มาจุ่ม มาโฮม"

ที่ปรึกษา	นักสิทธิ์ ศรีกุลชา สุปรีดา ลอตระกุล	กองกิจการนักศึกษา กองกิจการนักศึกษา
บรรณาธิการ	ธุรกิจ ฐานวิเศษ (ยอด)	มศ. 4
เลขา	ธีระชาติ น้อยสมบัติ (โล่ห์)	วศ. 3
ธุรการ	มรกต อติตโต (หวาน)	มศ. 4
	สุรพันธ์ จันทร์โชโต (ข้าง)	มศ. 2
กองบรรณาธิการ		
	ชูพงษ์ อรัญชิต (พงษ์)	ก. 4
	ปริญญา คำสวาท (เปี้ยก)	สัตวแพทย์ 4
	ศักดิ์สิทธิ์ กัณรันต์ (แอ๊ด)	มศ. 2
	และอื่น ๆ ที่เยี่ยมมา โดยไม่บอกให้เจ้าของทราบ	
เจ้าของ พิมพ์ที่	สโมสรนักศึกษาและกองกิจการนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยขอนแก่น	

"มาจุ่ม มาโหมม"

___ไม้ชิ้นแค่หนึ่ง

ไม้ชิ้นแค่สอง___

ไม้ชิ้นแค่สาม___

แต่เราคือหลายหลายคน

มารวมกันเพื่อสร้างสรรค์สังคม อุดสาหกรรม

เธอละ ผู้มาใหม่ พร้อมที่จะมาจุ่มมาโหมมกับเราหรือยัง___